

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/125/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010642
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphy
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6720010642.27

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou JUDr. Marianou Philadelphy na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05. 11. 2025 vo Zvolene v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona a iné, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný: A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom
D., E. XXXX/X

u z n á v a s a z a v i n n é h o , p r e t o

že napriek vykázaniu zo spoločného obydla - F. G. XX, nachádzajúcom sa v Penzióne D. H. na adrese H. XXXX/XX, D., spoločne obývanom so svojou manželkou A. B., nar. XX. XX. XXXX, vykázaniu zo spoločných priestorov penziónu D. H., I. H. D. H. a jeho bezprostredného okolia na dobu 10 dní, podľa § 27a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, realizovaného OO PZ Zvolen dňa 10. 01. 2020 pod číslom ORPZ-ZV-OPP3-59-001/2020, ktoré vzal na vedomie dňa 10. 01. 2020 o 17.05 h, čo potvrdil svojím podpisom vykázanej osoby na Potvrdení o vykázaní zo spoločného obydla, opakovane maril výkon tohto rozhodnutia, keď do tohto spoločného obydla vstúpil a to dňa 16. 01. 2020 v presne nezistenom čase po 01.36 h a dňa 17. 01. 2020 v presne nezistenom čase okolo 03.00 h,

t e d a

- maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že sa dopustil opakovaného konania, aby zmaril vykázanie zo spoločného obydla vydaného podľa osobitného predpisu,

č í m s p á c h a l

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd výkon trestu podmienične o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Naproti tomu súd

obžalovaného: A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom D., E. XXXX/X

o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 3 Pv 37/20/6611-54 zo dňa 21. 10. 2020, pre v bode 1/ zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a pre v bode 2/ zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

- dňa 16.01.2020 v presne nezistenom čase po 01.36 h v J. D., okres D., K. L. H. XXXX/XX, násillím donútil svoju manželku A. B., nar. XX.XX.XXXX k súloži tak, že po tom ako opakovane búchal na dvere spoločného bytu, kde v tom čase jeho manželka A. B. a mal. dcéra A., nar. XX.XX.XXXX spali, mu manželka A. B. otvorila dvere, pustila ho do chodbičky bytu, kde ju postískal, povedal jej, že už k nej taký nebude, aby mu odpustila, že ju ľubi, pustila ho k ich spiacej maloletej dcére, ktorú pobožkal na čelo a potom zdrapol A. B., že ju ide pomilovať, ona sa bránila, odhadzovala mu ruky, udrela ho, strkala, pričom si zlomila necht ukazováka pravej ruky, doškriabala mu tvár a krk, on ju chytil okolo trupu a ťahal ju do kuchyne, pričom sa mykali za ramená a v kuchyni ju nechal ľahnúť na chrbát na stôl, pravú ruku jej pozdĺž tela za zápästie priviazal handričkou o stôl alebo o stoličku, ľavú ruku jej držal, pričom došlo k pohlavnému styku a ejakulát vystriekal na telo A. B., potom ju odviazal a z bytu odišiel, čím spôsobil poškodenú A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., C. M. XXX/XX, v tom čase prechodne bytom N. H. K. H. XXXX/XX, D. ľahkú formu pomliaždenia časti zápästia pravej hornej končatiny a časti pravej ruky, povrchové poranenie kože časti krku, ktoré zranenia by si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 6 dní,

v bode 2/

- dňa 17.01.2020 v presne nezistenom čase okolo 03.00 h N. J. D., okres D., na ulici H. XXXX/XX násillím donútil svoju manželku A. B., nar. XX.XX.XXXX k iným sexuálnym praktikám tak, že po tom ako ho táto opätovne pustila dnu do bytu z dôvodu, že jej doniesol peniaze, lebo mal vyplatiť nájom, vpustila ho do chodbičky bytu, tam jej opätovne hovoril, že ju chce, že bude jeho a že chce jej „piču" a nebude nikoho, pričom ju zatlačil do kuchyne, kde ju nechal ľahnúť na chrbát na stôl, držal ju za ruky a nad ňou sa sexuálne vzrušil a následne sexuálne uspokojil, pričom ejakulát vystriekal na telo a nočnú košeľu A. B. a počas celej doby sa na ňu pozeral, čomu sa bránila tým spôsobom, že mu do tváre nastriekala kaser, po čom z bytu odišiel,

pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky v bode 1/ a 2/, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor O. H. D. podal pod č. 3Pv 37/20/6611-54 dňa 21. 10. 2020 obžalobu na obv. A. B. pre v bode 1/ pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, v bode 2/ pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona a v bode 1/ a 2/ aj pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku a to výsluchom obžalovaného, poškodenej, svedkov, znaleckými posudkami a výsluchom znalcov, listinnými dôkazmi a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vo veci ohľadom skutku uvedeného pod bodom 1/ a 2/ podanej obžaloby existujú tak závažné rozpory a pochybnosti o tom, či skutky, ktoré sú obžalovanému kladené za vinu, sa stali, že je potrebné v predmetnom prípade aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a obžalovaného v zmysle ustanovenia § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodiť, lebo nebolo dokázané, že sa stali skutky v bode 1/ a 2/, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej nevine vo vzťahu ku všetkým bodom podanej obžaloby. V úvode svojej výpovede na hlavnom pojednávaní objasňoval ich manželské spolužitie. Zo začiatku ich manželstva bolo ich spolužitie dobré, rovnako aj intímny život. Neskôr ho poškodená začala obviňovať, že masturbuje poza jej chrbát, čo sa jej nepáčilo. Keď mu uvedené veci vytykala, kričala, napádala a škrabala ho. Zo začiatku si neuvedomoval, že takéto jej konanie súvisí s jej psychikou. Toto pochopil až neskôr. Rozvedol, že napríklad nemohol vlastniť ani dotykový mobilný telefón, pretože podľa poškodenej by na ňom sledoval porno. Pokiaľ s poškodenou odmietal mať intímny styk, bolo to z dôvodu, že chodil do práce, bol unavený, čo ona nechcela akceptovať. V tomto období (november-december 2019) dokonca pracoval (upratoval) aj za poškodenú, čo ostatní videli. Uvedené vyústilo až do použitia noža poškodenou voči nemu, kedy ho aj zranila. Uviedol, že poškodenú veľmi miloval, preto takéto správanie sa poškodenej toleroval a trpel. Dodal, že urobil všetko, čo po ňom požadovala. Napríklad aj to, že pil kávu s jej menštruáčnou krvou, ktorú mu podávala s odôvodnením, že takto budú navždy spolu. Neskôr sa tieto ich nezhody už tak naštrbili, že poškodená chodievala neskoro domov, inokedy neprišla domov vôbec. Jednalo sa o mesiace november-december 2019. Uvádza rôzne výhovorky, že bola u sestry, kamarátky. V tom čase sa o ich maloletú dcéru staral výlučne on. Takto to bolo aj počas Vianoc 2019 a to až do 10. 01. 2020. Vypovedal, že bol z toho vynervovaný a nešťastný a uvedené chcel s poškodenou riešiť. Následne prišla domov s P. Chcel sa s poškodenou o tom rozprávať, čo ona odmietla a keď vošiel do kuchyni zhodil na zem hrniec. Následne vznikla medzi nimi hádka, poškodená po ňom hádzala poháre, nadávala mu, strčila do neho. Keďže ju miloval, nič nerobil. Keď prišla do chodbičky hovoril jej „láska, nehádajme sa“. Ona vybehla z bytu a zrejme vtedy privolala políciu. Po príchode polície nasledovalo jeho vykázanie z bytu, čo ťažko znášal práve kvôli maloletej dcére. Potvrdil, že ešte toho dňa 10. 01. 2020 sa do bytu vrátil, pretože sa obával toho, či poškodená nenechala dcéru doma samú, čo v predchádzajúcom období urobila opakovane. Otvoril si byt svojimi kľúčmi a až neskôr prišli poškodená s dcérou a spolu s nimi aj P. a F.. Poškodená mu povedala aby zostal. Neskôr P. a F. odišli. On v byte prespal. Zobudil sa nadránom a počul rozprávať sa poškodenú s F.. Opäť poškodená do neho vyrývala, uvádzala, že mala sex s bratrancom J.. To ho nahnevalo a preto poškodenej povedal, že si to sám urobil. Poškodená vybuchla, došlo k hádke, aj fyzickému napadnutiu, pri ktorom mu doškriabala celú tvár, bila ho a on jej to dovolil, nebránil sa, nič nehovoril. Vtedy sa zobudila aj dcéra a následne poškodená s F. odišli. Dcéra plakala. Preto aj s dcérou išli výťahom dolu a vtedy poškodená na neho vytiahla kaser s tým, aby sa vrátil s dcérou domov, že ona si už zavolať taxík. Poškodená sa domov vrátila až 11. 01. 2020. Obžalovaný následne odišiel k rodičom. Dňa 12. 01. 2020 mu poškodená telefonovala, aby sa vrátil do bytu. Toto učinil 13. 01. 2020. Keď do bytu prišiel boli v ňom poškodená s dcérou a opäť P. s F.. Znovu mu i pred návštevou poškodená vytykala masturbáciu. Rovnako do neho skočila a škrabala ho. Obžalovaný rozvedol, že poškodená robila také veci ako napríklad sa pred návštevou vyzliekla donaha, Rafaela bozkávala a takto obžalovaného provokovala. V tento deň 13. 01. 2020 mal z tohto incidentu doškriabanú celú hlavu. Tak ako aj inokedy, i v tento deň, mu rany ošetrila dezinfekciou. Opakovane takto doškriabaný bol aj v práci, pričom kolegovia sa ho na uvedené pýtali. Na tieto rany sa ho dotazovali aj jeho rodičia. Vždy uviedol, že spadol, resp. že sa mu to stalo v práci. Keď ho poškodená ošetrila, vrátil sa k rodičom. Dňa 14. 01. 2020 sa s poškodenou dohodli, že spolu pôjdu do banky zaplatiť nájom, keďže mal výplatu. To aj učinili, stretli sa v meste a následne sa rozišli, on išiel k rodičom, poškodená domov. Dodal, že od toho 11. 01. 2020 už kľúče od bytu nemal, keďže si ich v byte zabudol. Následne mu vždy dvere bytu vrátane vchodových dvier do penziónu otvorila poškodená. Dňa 15. 01. 2020 priniesol pre dcéru nákup a opäť na požiadanie poškodenej v byte zotrval. Takto sa stalo, že prišli policajti skontrolovať, či dodržiava vykázanie z bytu, čo poškodená potvrdila, pričom on bol vo

vedľajšej izbe. Podľa obžalovaného v tento deň bol kľud. O pol noci 16. 01. 2020 mu poškodená opäť začala vyčítať rôzne veci, preto z bytu odišiel. Práve v tomto čase sa mal stať skutok v bode 1/ podanej obžaloby. Poškodená vtedy mala privolať aj políciu. Keď policajti odišli, zavolala ho späť. On policajtov nevidel. O tom, že tam boli policajti vedel buď od poškodenej alebo zo spisu. Už si na to presne na hlavnom pojednávaní nespomenul. Kvôli dcére sa do bytu vrátil a zostal až do rána. Bol kľud. Poprel konanie popísané v bode 1/ skutkovej vety podanej obžaloby. Vždy rešpektoval prania poškodenej a to aj v intímnej oblasti. Keďže neboli žiadne hádky, výčitky, zostal v byte až do 17. 01. 2020. Ešte podotkol, že dcéra bola chorá, on dňa 16. 01. 2020 bol u pediatričky J. Q. pre ospravedlnenie pre dcéru do školy a opäť sa vrátil do bytu. Ďalej dokazoval, že počas toho mal s poškodenou tri krát dobrovoľný intímny styk. Ráno 17. 01. 2020 odprevadil dcéru do školy. Poškodená im povedala, že navarí večeru a jeho s dcérou poslala na nákup. Po návrate z nákupu už poškodená v byte nebola. Snažil sa jej dovolať, ale bez úspechu. Dodal, že nikdy počas jej tárania sa, sa jej nedovolal, vždy to bola ona, ktorá zavolala. Vrátila sa 18. 01. 2020 medzi 04. – 05.00 hod. s kytičkou v ruke a už bola drzá, hovorila, že obžalovaného nechce. Sedela na stoličke a ukazovala mu zápästie s tým, že má proti obžalovanému dôkazy. Toto zranenie u nej v predchádzajúcich dňoch nevidel. Dňa 19. 01. 2020 bol u rodičov, kde ho zadržala polícia. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný doplnil, že keď bol prepustený z väzby, kontaktovala ho dva krát poškodená prostredníctvom facebooku, pričom jej žiadosť o priateľstvo odmietol. Potom pred súdom pred obchodom ovocie zelenina (asi v septembri 2020) videl poškodenú s dcérou a P., kedy na neho poškodená kričala. Rovnako za ním poškodená prišla aj do práce, opäť s dcérou a F., pričom v práci bol aj P.. Počas prestávky o 11.30 hod. bol P. fajčiť a volal aj obžalovaného. On sa zvitl s dcérou a poškodená pribehla k P. a bozkávali sa. Vtedy mu F. uviedla, že po celú dobu ho poškodená s P. podvádzala. Bol to jeho kolega, ktorého poškodená volala J.. Aj v súčasnej dobe poškodená s P. tvoria pár. Po prepustení z väzby obžalovaný podal návrh na rozvod ich manželstva.

Obžalovaný ďalej dodal, že dňa 05. 02. 2020 po jeho prepustení z väzby kontaktoval P.. V tom čase ešte nemal vedomosť o tom, že poškodená ho podvádzala práve s P.. Dôvodom ich stretnutia bolo, že sa chcel s P. porozprávať a súčasne si od neho požičal 100 eur, ktoré mu aj vrátil. Po pol noci mu P. telefonoval, že mu môže zabezpečiť stretnutie s poškodenou, čo odmietol, lebo nechcel mať ďalšie problémy. Tiež mu P. telefonoval aj dňa 07. 02. 2020 a odovzdal mu odkaz od poškodenej, že trestné stíhanie stiahne, čo obžalovaný rovnako odmietol. Ešte večer v tento deň mu opäť P. telefonoval s tým, že má pre obžalovaného návrh, že je to návrh od poškodenej a uviedol, že ak záleží jeho rodičom na ňom, že by mu vedel pomôcť, pokiaľ jeho rodičia dajú na stôl 10 – 15 tisíc eur pre poškodenú a tisíc eur pre P. na kávu, že má kamaráta, ktorý to celé vybaví. Obžalovaný bol u rodičov a tento telefonát dal na hlasný posluš a jeho rodičia všetko počuli. O tejto skutočnosti urobil trestné oznámenie.

Na dokreslenie celej situácie obžalovaný na hlavnom pojednávaní dodal, že maloletá dcéra po rozvode ich manželstva bola zverená do striedavej starostlivosti rodičov, ktorá po pár mesiacoch úplne zlyhala, pretože poškodená mu odmietala dcéru odovzdať. Dcéra nechodila do školy a toto všetko vyústilo do rozhodnutia súdu o zverení maloletej dcéry do jeho výlučnej starostlivosti a výchovy. U dcéry bola vyvinutá fóbia zo školy, čo bolo dôvodom pre jej následné umiestnenie do sanatória v Lubochni.

Poškodená A. B. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 130 Tr. poriadku, odmietla vypovedať z dôvodu, že obžalovaný je otcom ich spoločnej dcéry. Len uviedla, že v spoločnej domácnosti býva s priateľom R. P..

Náhradu škody si neuplatnila.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil:

- s lekárskou správou zo dňa 18. 01. 2020 o 16.53 hod. od J. P. A.,

H., gynekológa, z ktorej vyplýva, že poškodená pri vyšetrení uviedla, že dňa 16. 01. 2020 o 04.00 hod. ju manžel doma priviazal o posteľ handričkami, bránila sa, začal ju bozkávať po krku, žiadal po nej pohlavný styk s čím ona nesúhlasila, donútil ju rozkročiť nohy a vnikol jej do pošvy a dokončil pohlavný styk bez stretnutia ejakulátu do pošvy. Aj dňa 17. 01. 2020 manžel od nej znovu požadoval intímny styk, bránila sa, prehovel ju a zozadu vnikol do jej pošvy a ejakuloval na kachličky. Po vyšetrení gynekológ nenašiel v okolí vonkajších rodidiel hematómy alebo iné známky poranenia a gynekologický nález vyhodnotil ako normálny.

- so zápisnicou o trestnom oznámení – doplnenie podanom poškodenou dňa 18. 01. 2020 o 21.45 hod. (č.l. 3-10)

Z neho vyplýva, že dňa 10. 01. 2020 poškodená nevypovedala v rámci podaného trestného oznámenia z dôvodu, že jej bolo obžalovaného ľúto. Vypovedala, že dňa 10. 01. 2020 ju doma zhodil na posteľ, držal za zápästie, chcel ju pomilovať, chytil a bozkával ju na pery a na krk a ona ho

bozkala rovnako. Následne mu povedala, že sa s ním milovať nebude, keďže zistila, že sa ukája a ona bola preto ponížená. Načo ju má, keď si to robí sám. Obžalovaný to mal poprieť, mal jej hovoriť, že nie je žiadny „hoňoš, že on si kokot nehoní“. Oponovala mu, že to vie, že je skúsená. Toto robil aj jej predchádzajúci manžel. Cítila sa pri obžalovanom ako nafukovacia l., pretože obžalovaný si najskôr „vyhonil“, potom ho prestala ručička baviť, tak si ju zobral, pričom ona sa z toho cítila ponížená, robilo jej to veľmi zle na hlavu. Obžalovaný ju pri tom silno držal za zápästie, ležala na chrbte, ruky mala pri hlave, ktoré jej držal a pritom ju bozkával. Poškodená sa mixovala, uhýbala hlavou, následne jej rozťahol nohy. Na otázku vyšetrovateľky ako k tomu došlo, poškodená uviedla, že nevie, že tak, ako to robia muži, asi svojimi nohami. Následne dodala, že už večer dňa 09. 01. 2020 okolo 20-21.00 hod. obžalovanému hovorila, že sa s ním milovať nebude, keď si to robí sám. Vyčítala mu, že načo si ju zobral. Dodala, že sa obžalovaného nebojí, že ho aj zbije, aj mu kaser do očí nastriekala. Vadilo jej, že sa jej obžalovaný nechá biť. Len jej, inému nie. Obžalovaný jej hovoril, že ona môže všetko, iní nie. Vtedy aj odišla z bytu, lebo sa s ním nechcela milovať, pretože sa jej hnuší, keď si to robí sám. Odišla k susede a kamarátke N. F., ktorá býva na tej istej chodbe na konci. Potom odišla ku kamarátke A. a domov sa vrátila až ráno 10. 01. 2020. Poškodená uviedla, že užíva lieky a to cytalopran a frontin (podľa poškodenej sa jedná o protistresové lieky, na depresiu) a tieto jej predpisuje obvodná lekárka J. G.. Lieči sa aj u psychiatričky J. S.. K nej však nechodí na kontroly pravidelne, len keď je jej horšie. Začala k nej chodiť po smrti svojej matky. V to ráno 10. 01. 2020 obžalovaný spal v spálni, dcéra nešla do školy, keďže sa predtým hádali a z tohto dôvodu jej vybavovali ospravedlnenie u lekárky. Obžalovaného zakryla roztrhanými svadobnými šatami, na čo sa jej pýtal, keď sa zobudil. Smiala sa a robila mu nervy. Takto sa rozprávali, avšak s krikom, ona umývala riad, poháre, vyčítal jej, že uteká z domu, že ho nechce, či sa chce s ním rozísť, že dokedy to bude on trpieť, na čo mu povedala, že dovedy, kým si ju nezaslúži, kým prestane klamať. To obžalovaného nahnevalo, nadával a všetko v kuchyni pohádzal na zem. Aj ju to vytočilo a preto ako umývala riad, tak do obžalovaného hodila riad, trafila ho do lakťa, kde mal reznú ranu vhodnú asi aj na šitie. Bolo jej to ľúto. Obžalovaný ju na to chytil „praskol“ o stenu a ona na to privolala políciu.

Ďalej dodala, že obžalovaného ľúbi, čaká, kedy už bude môcť po vykázaní prísť domov, lebo to už nezvláda. Potvrdila, že dňa 16. 01. 2020 obžalovaný priniesol peniaze na byt, uhradil nájom, urobil nákup. Aj keď jej sex s ním nevyhovuje, lebo si ho najskôr „vyhoní“, i napriek tomu, že jej viaže handričky na ruky, rozťahuje nohy, pričom ona sa bráni, zbije ho, nebojí sa ho a niekedy sa mu to ani nepodarí, keďže je silnejšia a on má pred ňou rešpekt, stále ho ľúbi.

Opísala obydlie tak, že žijú spoločne s obžalovaným a dcérou v jednoizbovom byte

(kuchynka, izba, WC, chodba). Starajú sa o svojho psa a tiež o psa N., čo je dôvod, pre ktorý byt nezamyká, aby ho mohli venčiť.

K znásilneniu podľa poškodenej došlo dňa 10. 01. 2020 v byte v izbe na posteli a nebol pri tom nikto prítomný. Poškodená poopravila svoje oznámenie tak, že v tento deň k znásilneniu nedošlo, pretože keď ju obžalovaný sotil na posteľ, bozkával jej krk, pery, rozkročil jej nohy, tak ho odstrčila, on ju následne strčil do steny, vulgárne jej nadal s tým, že dokedy ho bude ona odmieťať. Dôvod, pre ktorý privolala policajtov bolo, že ju klame, vyčíta jej, neváži si ju. Uviedla, že žije s ním deväť rokov, že po celú dobu majú takýto sex, že ona to z neho vybila zauchami tak, že mu hlava lietala a priznal sa jej, že si „musí zvyknúť na jej piču“, že je naučený si ho „honiť“ a následne ju prekrúti, že to nepovedal a preto sa rozhodla podať trestné oznámenie, aby sa neukájala, aby bol potrestaný za to, že ju robí sprostou, že si vymýšľa. Pri otázke, kto bude platiť nájom, keď sa ho poškodená zbaví, uviedla, že „tak ako to urobíme, aby bolo dobre“. Následne vypovedala, že obžalovaného už neľúbi, nevie, či sa chce rozviezť, že to bude záležať od toho, či jej dokáže lásku, či sa zmení, ako jej sľubuje. Dodala, že ani jednému mužovi „nezobrala semeno do úst ale jemu áno“. Aj to svedčí o tom, ako ho miluje. Inak keď nie sú pohádaní, tak sex s ním jej vyhovuje, keď jej to tam robí ústami, ako aj celkové milovanie. Nemá však rada, keď ju znásilňuje a ukája sa na nej a aj tajne, čo sa jej hnuší. Pri tejto výpovedi sa poškodená podľa poznámky vyšetrovateľky smiala.

Ďalej poškodená vypovedala, že dňa 17. 01. 2020 sa nestalo nič, obžalovaný ju neznásilnil. Pokiaľ z lekárskej správy takéto niečo vyplýva (že 17. 01. 2020 od nej obžalovaný žiadal pohlavný styk, ona sa bránila, on ju prehol a zozadu do nej vnikol do pošvy, ejakuloval na kachličky), poškodená uviedla, že toto nie je pravdou, doktor sa musel pomýliť, ona 17. 01. 2020 sex nemala. Dodala, že to bolo 16. 01. 2020.

K tomu, ako sa obžalovaný dostal do bytu dňa 10. 01. 2020, kedy už bol z bytu vykázaný políciou, poškodená uviedla, že do vchodu ho pustili susedia, tak jej to povedal obžalovaný, pričom ona ho pustila na jeho búchanie. Mala na sebe nočnú košeľu. Pustila ho do chodbičky, postískal ju, žiadal ju, aby mu odpustila, že ju ľúbi, dcéru priniesol sladkosti a pýtal sa, či môže dcéru pobozkať. Toto mu dovolila. Následne poškodenú zdrapil, že ju ide pomilovať. Poškodená sa bránila, odhadzovala mu ruky, udrela

ho, strkala ho. Doškriabala mu tvár a zlomila si necht. Toto prebiehalo v izbe, dcéra sa nezobudila. Potom ju obžalovaný objal okolo trupu a ťahal do kuchyne, mixovali sa. V kuchyni „si to rýchlo urobil na ňu“. Dal ju ľahnúť na stôl, ležala na chrbte, ruku jej handričkou priviazal o stôl alebo stoličku, z čoho mala tú modrinu na pravej ruke na zápästí, druhú ruku jej držal popri jej tele, nohy mala spustené dole. Ejakulát mala nad ľavým prsníkom. Nikdy ejakulát nevstrekol do nej, aby neotehotnela. Následne ju obžalovaný odviazal a rýchlo odišiel. Ešte mu strekla kaser do očí. Potom zavolała políciu. Keď hliadka odišla, obžalovaný sa do bytu vrátil. Ona dvere nezavrela, uviedla, že je to jej manžel, nie je vrah. Potom si vymýval kaser z očí a jej ho bolo ľúto.

Na záver podaného trestného oznámenia poškodená uviedla, že už nevie, kedy sa to stalo. Zranenia z toho znásilnenia nemá. Ona obžalovaného doškriabala na krku, na tvári, ako sa bránila. Pokiaľ vypovedala o modrine na zápästí na pravej ruke, to má z toho, ako ho bila, že ho bije každý deň a to celý čas, keď sa ku nej priblíži. Aj pri tejto svojej výpovedi sa poškodená podľa poznámky vyšetrovateľky smiala (uškŕňala sa, lebo je jej smiešne, že bije manžela).

- so zápisnicou o výsluchu svedka – poškodeného A. B. zo dňa 20. 01. 2020
(č.l. 101-123).

Poškodená v prípravnom konaní vypovedala, že obžalovaný je jej manžel. Do podania trestného oznámenia boli partnermi deväť rokov, z toho manželmi 4-5 rokov. Po vykázaní z obydliá obžalovaného stretla na chodbe domu. Potom vošli do chodby bytu. Hovoril, že si prišiel zobrať nejaké svoje veci. Ona ho posielala preč, lebo nechcela z toho mať problémy. Prosil, aby mu odpustila, aby ho neposielala preč, aby ho schovala. Potom odišiel. Neskôr nad ránom sa vrátil, opäť prosil o odpustenie, že chce vidieť dcéru, pobozkať ju. Poškodená ho pustila do bytu. Následne začal poškodenú stíškať, hodil ju na posteľ, chytil jej ruky hore a prudko ju bozkával po líci, hrudníku, krku, ramenách. Potom jej dával hore odev, pričom si už nespomenula na to, čo konkrétne mala oblečené. Bránila sa, stiahla si to dole, hovorila mu, aby prestal, aby jej to nerobil. Obžalovaný sa chcel s ňou milovať, čo odmietla a posielala ho preč. Obžalovaný jej povedal, že „daj mi piču, aj tak ťa pojemem, daj mi, keď nie tak ťa znásilním“. Ona sa mu však vyšmykla, strčila ho, udierala ho a žiadala ho, aby odišiel. Potom ju stiahol z chodby do kuchyni a surovo jej rozkročil nohy a strčil jej ho tam. K podrobnému opisu uviedla, že sa aj ukájal nad ňou, urobil ti to sám, potom sa pozrel na ňu a odišiel. Videl, ako poškodená zdvihla mobil, videl, ako išli policajti, pričom neveril, že ich zavola. Následne cez okno ušiel. Policajtom toto uviedla. Uvedené sa udialo toho 16. 01. 2020. Na základe výzvy od policajtov, bola na ošetrovaní. Keď obžalovaného bila, dávala mu zaucha, poškrabala ho, vlastne, keď sa bránila, aby ju neznásilnil, aby sa nad ňou neukájal, potom, ako ju dal ľahnúť, chytil a uviazal jej ruku o stôl, nie handričkou ale obvazom, ktorý potom on zahodil a toto sa stalo 17. 01. 2020. Ona hlúpa mu opäť otvorila, veď je to jej manžel, zľutovala sa nad ním a doniesol jej peniaze a vyplatil nájom. Pritom zase to zneužil a dvakrát si na nej „vyhonal kokot“. Pozrel sa na ňu, spravil to a vyfrklo to na zem a aj na jej telo, mala nočnú košeľu. Hovoril, že ju ľúbi, že nebude nikoho, že chce jej „piču“. Ona to nechcela, odhadzovala ho. Presviedčal ju, že je narušená na hlavu, chorá, sprostá. Hádali sa, zobudila sa aj dcéra, vyhodila ho z bytu. Obžalovaný však nechcel odísť, preto mu do očí nastriekala kaser. V kúpeľni sa obžalovaný vyvalil, ešte ona okno otvorila, dcéra sa dusila a obžalovaný i napriek tomu jej povedal, že ju ľúbi. Povedala mu, aby si oči umyl a potom ho vyhodila z bytu.

O uvedenom má vedomosť jej kamarátka a suseda N. F., ktorej všetko hovorila. Často utekala z bytu, obžalovaný jej neustále vyvolával, posielal SMS, bola u kamarátky, aby ju neznásilňoval a on jej hovoril, že ju čaká. Domov prichádzala ráno. Takto to bolo aj toho 16. 01. 2020, prišla domov, roztrhala svadobné šaty a zakryla nimi obžalovaného, ktorý spal. Následne opäť odišla. Po návrate medzi nimi opäť začala hádka, vyčítal jej, kde bola, prečo roztrhala tie svadobné šaty. Povedala mu, že je koniec, že už s ním nebude. I napriek tomu jej obžalovaný hovoril, že aj tak ju bude mať, že bude jeho, že len on ju bude „trtkat“. Následne na to rozhádzal všetky tie veci – tanier, poháre, prevrátil stoličky. V byte bol aj jeho kolega P. a neskôr prišla i suseda F.. Nakoniec jej prešlo a začala po obžalovanom hádzať poháre, ktoré umývala. Takto ho trafila a bolo potrebné ranu zašit'. Obžalovaný ju chytil, triasol ňou a tresol hlavou do steny. Potom zavolała políciu. Pohlavný styk s obžalovaným mala aj každý deň a to tri krát. Inokedy sa nemilovali šesť alebo aj osem dní. Jednalo sa o dobrovoľný intímny styk. Ale bol aj nedobrovoľný a poškodená uviedla, že možno viac ako dobrovoľný. Nedobrovoľný tým, že ho odmietala, že on už bol dávno „vyhonený a ona je nafukovacia I.“ a robil ju sprostou, nadával jej, bol ku nej chladný a potom sa už vadili aj pre maličkosti. Poškodená obžalovanému dohovárala, aby si „nehonil“, veď pre neho v sexuálnej oblasti urobila všetko a jej veľmi dobre robil jeho pohlavný úd, no na druhej strane sa jej hnusilo, keď ju znásilňoval. Ona to však nebrala ako znásilnenie, lebo to bol jej manžel. Ani by to nebola na políciu oznamovala, ale impulzom k tomu bol ten náraz do hlavy toho 10. 01. 2020.

Poškodená vypovedala, že takéto konanie zo strany obžalovaného ju urážalo. Ona vedela, že klame o masturbácii, poznala to z predchádzajúceho vzťahu, je veľmi sexuálne skúsená. Tento jej prvý vzťah bol ešte horší, ako s obžalovaným. Obžalovaný je k nej dobrý, nebije ju, splní jej všetko, lásku jej dáva, aj keď ona k nemu už lásku necíti. Na druhej strane práve ona obžalovaného bije. Uvedené veci sa udiali len medzi nimi dvomi, ani dcéra nebola toho svedkom, ani nikto iný. Rozprávala o tom len N. F. Poškodená zotrvala na tom, že ju neustále obžalovaný znásilňoval, vie čo je znásilnenie a rovnako ju psychicky týral, ničil, ponížil. Uvedené uvádza preto, že si na nej „vyhoniť“ a ju to urážalo, ponížovalo, ničilo.

Svedok R. P. vypovedal na hlavnom pojednávaní a dokazoval, že obžalovaný je jeho kolega z práce a s poškodenou aktuálne žije v spoločnej domácnosti. Uviedol, že do ich domácnosti chodieval na kávu tak 2-3 krát do mesiaca. Pokiaľ u nich bol, nič nezvyčajné sa nedialo. Len jedenkrát bol prítomný pri ich hádke a vtedy tam bola aj F.. Dôvod hádky nepoznal. On s F. boli v izbe a obžalovaný s poškodenou boli v kuchyni. Dohováral obžalovanému, aby sa nehádal. Poškodená zavolała políciu. Vtedy mal obžalovaný zákaz vstupu do obydlija. Povedal mu o tom práve obžalovaný. Ku skutkom uvedeným v obžalobe svedok uviesť nevedel nič. Ich vzťah vnímal tak, že raz bolo dobre, inokedy zle. Nikdy však nevidel, že by obžalovaný bol poškodenú fyzicky napadol. Pamätal si, že poškodená mala raz niečo s prstom, ale nič konkrétne k tomu uviesť nevedel. Práve od poškodenej sa dozvedel, že obžalovaný bol vo väzbe a to z dôvodu, že ju znásilňoval, že to robil v kuchyni, že jej roztrhol nohy. Hovorila mu, že ju znásilnil už v čase, keď spolu ešte len chodili a bolo to pri nemocnici v takom drevenom domčeku. V tomto čase (január 2020) svedok chodieval do ich domácnosti tak jedenkrát za dva alebo tri dni. S obžalovaným sa poznal už asi dva roky a s poškodenou sa zoznámil neskôr. S poškodenou sa dali dokopy až po skutkoch. Chodila k nemu takmer každý deň. Od doby prepustenia obžalovaného z väzby nie je s ním v kontakte, nerozprávajú sa. Na hlavnom pojednávaní si svedok nespomenul, kedy mu prvýkrát poškodená o znásilnení hovorila.

Obžalovaného charakterizoval ako „dobráka“. Mnoho rokov pracovali spolu na jednej smene. Poškodenú charakterizoval ako výbušnú, niekedy nervóznú. Jeho zatiaľ nenapadla, s ním má iný život. Taký normálny. On chodí do práce a rovnako aj ona. Normálny život majú aj v intímnej sfére. Nepozná jej názor na masturbáciu.

Po odstránení rozporov v jeho výpovediach na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní (č.l. 146 dole), svedok dodal, že o znásilnení mu poškodená hovorila až po tom, čo obžalovaný bol vzatý do väzby, aj keď s úplnou presnosťou to uviesť nevedel.

Pokiaľ ďalej na hlavnom pojednávaní vypovedal aj o znásilnení pri nemocnici v drevenom domčeku, pričom toto v prípravnom konaní neuvádzal, nevedel vysvetliť rozpory vo svojich výpovediach s odôvodnením, že má iné starosti.

Na hlavnom pojednávaní (09. 02. 2023 – č.l. 602) potvrdil, že aktuálne je voči jeho osobe vedené trestné stíhanie za vydieranie vo vzťahu k poškodenému – obžalovanému.

Ako svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala aj N. F.. Uviedla, že pozná obžalovaného i poškodenú, boli susedia na jednej chodbe a s poškodenou boli veľmi dobré priateľky, navštevovali sa. Vypovedala, že v prípravnom konaní vo svojej prvej výpovedi klamala, lebo sa poškodenej bála. V druhej výpovedi vypovedala pravdu. Zo začiatku bola rada, že si našla kamarátku. Neskôr zistila, že jej ujo, R. P., sa poškodenej páči. Videla na nich, že ich náklonnosť je vzájomná. Poškodená jej rozprávala, ako obžalovaného už nemá rada. V tom čase si svedkyňa myslela, že všetko, čo jej o obžalovanom poškodená hovorila, bola pravda. O ich intímnom živote, že obžalovaný je agresívny. Až neskôr zistila, že to pravda nebola. Toto všetko jej poškodená hovorila z dôvodu, aby bola na jej strane. Svedkyňa vypovedala, že videla SMS od obžalovaného, z ktorých vyplývalo, ako poškodenú ľúbi, písal jej, aby sa vrátila domov. Potvrdila, že keď poškodená odišla, o dcéru sa staral obžalovaný. Podľa svedkyne s obžalovaným nemala osobný kontakt, nerozprávali sa. Poškodená i R. P. jej hovorili, ako obžalovaný vyvádza, vrieska, búcha. Sama poškodená jej hovorila, že ju obžalovaný sexuálne napadol, že ho ona doškriabala, že ju buchol o stenu, kedy práve svedkyňa privolała políciu. Po tomto incidente obžalovaný musel opustiť byt. Neskôr poškodená začala žiť s R. P. a v podstate vtedy svedkyňa zistila, že všetko, čo jej poškodená hovorila, nebola pravda. Sama poškodená ju navádzala, čo má povedať. Keďže ju mala rada, tak to aj učinila. Poškodená jej hovorila, že keď sa jej niekto bude pýtať, resp. keď pôjde na výsluch, aby povedala všetko, o čom sa rozprávali, t.j., že ju obžalovaný znásilnil, čo však svedkyňa nevidela. Takto ju poškodená navádzala v čase, keď už túto vec riešila polícia. Stalo sa, že v OC Európa, kde poškodená pracovala a kde svedkyňa bola s kamarátkou, pribehla k nej poškodená a kričala na ňu, že ju rozkope, že jej ublíži, že nepôjde sedieť za to, že svedkyňa vypovedala na polícii pravdu. Potvrdila, že

počula, ako sa obžalovaný s poškodenou hádali a dôvodom boli úteky poškodenej z domu. Obžalovaný jej vyčítal, že necháva dcéru samú, z čoho bol on nervózny. Z ich bytu dennodenne išli hádky, krik. Stalo sa, že videla porozbíjané veci, kto ich rozbil, uviesť nevedela. Nikdy nevidela, že by obžalovaný bol poškodenú udrel alebo hodil o stenu. Naopak viackrát videla ako poškodená napadla obžalovaného, dávala mu facky, vždy robila s tými nechtami. Videla na jeho hlave, tvári škrabance. Obžalovaný jej dával ruky dole so slovami, aby sa ukludnila. Po tom, čo sa poškodená z tohto domu odsťahovala, si svedkyňa súvislosti uvedomila s tým, že musí uviesť pravdu.

Pokiaľ v prípravnom konaní (č.l. 136, 137 zápisnica zo 17. 02. 2020) uvádzala, že prišla do bytu, pričom obžalovaný všetko rozbíjal, búchal do steny, bol agresívny, strčil poškodenú do steny, že bol agresívny aj na policajtov, kedy ho policajti zobrali a bol vykázaný na 10 dní z obydľia, že obžalovaný sa asi o dva dni do bytu vrátil, že počas vykázania opakovane v byte bol za malou, že poškodená opäť volala policajtov, lebo obžalovaný trieskal na dvere, že chcel mať s poškodenou sex, čo ona odmietla, toto všetko vedela od poškodenej a na hlavnom pojednávaní takto tieto skutočnosti neuvádzala, svedkyňa na vysvetlenie rozporov v jej výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní uviedla, že videla, ako obžalovaný do poškodenej strčil, nebolo to také, že by ju bol udrel. Rovnako videla, počula, ako húkal, rozbíjal niečo, búchal do steny, bol agresívny. Bolo to vtedy, keď poškodená prišla za svedkyňou a žiadala ju o pomoc. Ešte svedkyňu žiadala o pomoc aj vtedy, keď sa jej „spravil“ na košefu, hovorila jej, že obžalovaný ju chce „pojebať“. Následne vždy s poškodenou išla k nim. Asi dva krát sa toto stalo, že poškodená prišla za svedkyňou a žiadala o pomoc z dôvodu, že obžalovaný s ňou chce mať sex. Ďalej na hlavnom pojednávaní svedkyňa vypovedala, že chodievala k nim každý deň a každý deň sa tam udiala nejaká hádka. Práve poškodená robila obžalovanému provokácie, najčastejšie chcela byť opustená. Väčšinou v byte bol prítomný aj R. P.. Videla, ako tohto R. poškodená bozkávala a to pred obžalovaným. Rovnako sa stalo, že poškodená vyšla z kúpeľne odetá v župane, pod ktorým bola nahá. Následne župan roztvorila a nahá sa ukázala R. P.. Prítomní pri tom boli aj obžalovaný a ich dcéra. Aj keď dnes to svedkyňa príde smiešne, dokazovala, že poškodená vedela čarovať. Robila rôzne rituály a to aj na R. P.. Spomenula si, že do kávy Ľudovi dala menštruáciu krv, aby sa do nej zaľúbil. Ona sama sa tohto „čarovania“ zo strany poškodenej bála. Nevedela, ako sa má z toho vzťahu s poškodenou dostať. Všetko si uvedomila až vtedy, keď sa obžalovaný a poškodená rozišli, po tom vydieraní. Ďalej potvrdila, že poškodená jej hovorila o intímnom živote s obžalovaným, o probléme s jeho masturbáciou, čo jej vadilo. Stalo sa, že poškodená pribehla k nej do bytu a hovorila jej, že obžalovaný ju chce sexuálne zneužiť, ale že ona sa nedá. Hovorila jej, že sa na nej „spravil“, že ona to nechcela. Jediné čo svedkyňa videla bolo, že v ich byte obžalovaný poškodenú objímal, hovoril jej, že ju chce. V tomto obytnom dome sa poškodená bavila len so svedkyňou. Takto jej hovorievala, čo sa jej nepáči, no na ďalší deň už hovorila opak.

Svedok T. J. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný je jeho syn a poškodená je jeho bývalá nevesta. Potvrdil, že obžalovaný od prepustenia z väzby žije s nimi v dome. Dodal, že svedkom predmetných skutkov nebol a neverí, že by sa takéhoto konania jeho syn dopustil. Potvrdil, že syn poškodenú mal rád a robil všetko pre to, aby spolu žili. Po narodení vnučky, práve oni ako rodičia, kúpili predmetný byt na F. P., v ktorom mladí žili v prenájme. Pomáhali im aj finančne. Pokiaľ boli u nich na návšteve, nikdy nevidel verbálne a ani fyzické problémy medzi nimi. O problémoch vedomosť mal, keďže poškodená robila krik, bodrel. Na toto sa sťažovali susedia, riešil to správca budovy a sťažnosti sa týkali ženského kriku z predmetného bytu. Bol svedkom toho, keď ešte bývali v prvom byte K. L. C. M., ako poškodená mala incident so susedou, ktorej sa vyhrážala zabitím. Doslova ju s obžalovaným museli od susedy odtrhnúť. Prvé nehody svedok zaznamenal v čase, kedy sa syn poškodenej, E. J. (z prvého manželstva) vrátil z ústavu. Mal 18 rokov, našiel si priateľku a začali bývať v tomto byte s obžalovaným a poškodenou. Na uvedené boli ako vlastníci bytu správcom upozornení. Jeho manželka túto situáciu riešila s poškodenou s tým, že je potrebné jej syna v byte prihlásiť. Reakcia poškodenej bola, že manželku fyzicky napadla (bola doškriabaná, mala roztrhnuté tričko). Asi po týždni uvedené riešil svedok, ktorého rovnako poškodená s jej synom slovne napadli, aj jemu sa vyhrážali zabitím. Následne sa rozhodli ukončiť im nájom a byt predať. Neskôr sa dozvedeli, že bývajú v penzióne na Zlatom potoku. Obnovili stretnutia, venovali sa vnučke, poškodená začala po 7 rokoch pracovať. Niekedy v novembri 2019 vedeli, že sa niečo medzi nimi deje. Poškodená neprespávala doma, hovorila, že bola u sestry, na infúziách. Častejšie sa stalo, že ako starí rodičia museli pomáhať s vnučkou, odniesť ju do školy, lebo obžalovaný už bol v práci a poškodená doma nebola. Takto viac krát videli v byte R. P.. V januári im obžalovaný telefonoval, že ho poškodená udala. Prišiel k nim bývať, odkiaľ ho vzali do väzby. Po prepustení z väzby obžalovaný býva u nich. Od januára 2020 poškodená nedávala vnučku do školy. Potom boli školy zatvorené z dôvodu pandémie. Preto manželka svedka opäť nadviazala telefonický kontakt s poškodenou a vnučka začala k nim chodiť, učila sa u nich. Vtedy sa dozvedeli,

že poškodená sa nasťahovala k R. P. aj s vnučkou. Svedok sa vyjadril ešte k incidentu medzi jeho manželkou a poškodenou v čase pandémie, kedy manželke poškodená vynadala slovami, že „je piča, že ju zabije, že jej vytrhá črevá“, pretože si poškodená myslela, že chceli ako starí rodičia prilákať vnučku k nim s tým, že bude mať u nich psíka. Na uvedené svedok reagoval tak, že poškodenej telefonoval a vytykal jej toto spávanie, na čo poškodená vynadala aj jemu „do starých kokotov“.

Svedok na hlavnom pojednávaní potvrdil dva telefonáty, ktoré počul, keď obžalovanému volal R. P. Bolo to v čase po prepustení obžalovaného z väzby. Obžalovaný vtedy bol už u nich v dome. V prvom hovore žiadal, aby my ako rodičia, ak si vážime život syna, sme dali 15 tisíc eur. V ďalšom hovore žiadal 10 tisíc eur a tisíc eur pre neho na kávu. Sľúbil, že poškodená zariadi a všetko odvolá. Tieto hovory zapol syn na hlasný posluh.

Sám obžalovaný počas tohto trestného stíhania poprel, že by sa niečoho takého bol dopustil, že je to výmysel poškodenej. Svedok si syna pozná, veril mu. Ich syn nikdy nebol agresívny človek. Práve naopak. Agresia podľa svedka bola na strane poškodenej. Podľa svedka syn poškodenú miloval, bol pod papučou. Urobil všetko, o čo ho požiadala.

Ako svedkyňa v konaní bola vypočutá i O. B., matka obžalovaného. Uviedla, že obžalovaný poškodenú miloval. Robil všetko v domácnosti, vzdal sa svojich kamarátov, žil len pre ňu a dcéru. Oslovoval ju zlatko, nikdy nič zlé na ňu nepovedal. Svedkyňa tri krát zažila hysterický záchvat poškodenej. Prvý krát jej chcela poradiť pri varení, poškodená vybuchla, zúrila, kričala na celý panelák, hodila kvások do svedkyňi. Obžalovaný ju požiadal, aby odišla domov, čo urobila. Druhý krát, keď poškodenej povedala, že jej syn z prvého manželstva môže bývať v ich byte ale len dovtedy, kým sa neožení, potom musí byť opustiť. Na to ju poškodená fyzicky napadla, bila svedkyňu po hlave, doškriabala jej krk, mala modriny na rukách, na hlave. Zabránili tomu poškodenej syn a obžalovaný. Tretí krát ju slovne napadla pri výťahu, kričala na svedkyňu za to, že ju upozornila na nevhodné oblečenie, v ktorom sa chystala ísť na rodičovské stretnutie. Potvrdila, že syn bol opakovane doškriabaný na tvári. Vždy jej povedal, že sa zranil v práci. Neskôr tento byt predali a poškodená s obžalovaným išli bývať do penziónu na Prachatickej ulici. Potvrdila, že im aj finančne pomáhali. Poškodená nechcela pracovať. Po nástupe poškodenej do práce, čo bolo po ich presťahovaní sa do penziónu, manžel svedkyne vodieval vnučku do škôlky, ktorú uhradili oni. Zo škôlky zase dva až tri krát v týždni, keď mala poškodená poobednú smenu, chodila po vnučku do škôlky svedkyňa. Takto sa stalo v novembri 2019, že jej obžalovaný telefonoval, aby k nim prišla, že poškodená neprišla v noci domov, on musí ísť do práce a vnučku treba odviezť do školy. V novembri 2019 sa takáto situácia zopakovala tri krát. Vtedy začalo jej „flákanie“. Ohľadom ich sexuálneho života sa svedkyňa vyjadríť nevedela. Od obžalovaného sa v januári 2020, keď ho pustili z polície, dozvedela, že ho poškodená chce dostať do väzenia za to, že ju mal sotiť. Aj keď polícia brala obžalovaného z ich domu do väzby, bola v tom, že je to za to sotenie. Po jeho prepustení z väzby obžalovaný prišiel bývať k nim, riešili dochádzku vnučky do školy, keďže sa dozvedeli, že v januári vnučka do školy nechodila. Následne bola vnučka istý čas u nich. Potom si vnučku opäť vzala poškodená a svedkyňi vynadala a vyhrážala sa jej, že ju zabije, že jej črevá vytrhne, pretože mala vnučku týrať, nedať jej jedlo. Vtedy sa svedkyňa veľmi bála, plakala, že svoje vyhrážky poškodená splní. Trestné oznámenie nepodala, chcela pokoj. Vnučka u nich bola od 16. 03. do 08. 04. 2020 a tiež od 24. 04. do 06. 05. 2020.

Ďalej svedkyňa vypovedala, že dňa 07. 02. 2020 už bol obžalovaný prepustený z väzby na slobodu. Spolu s obžalovaným a s jej manželom sedeli v obývačke, keď synovi telefonoval R. P. Syn pustil hlasný posluh. Počula ako P. synovi povedal, že aby oni ako rodičia obžalovaného dali 10 až 15 tisíc eur, že má kamaráta, ktorý to vybaví a že poškodená odvolá svoje oznámenie. P. bol presvedčený, že peniaze máme, lebo si vážime život syna a tieto peniaze im dáme. Druhý rozhovor obžalovaný už nahral. Bolo to 08. 02. 2020 a rovnako P. požadoval 10 tisíc pre poškodenú a tisíc pre seba na kávu. Svedkyňa potvrdila, že na Vianoce 2019 videla v byte u syna P. a tohto v ich byte videla aj v januári 2020. Záverom uviedla, že nikdy za 9 rokov sa pred ňou obžalovaný s poškodenou nehádali.

Podľa úmrtného listu (č.l. 612) svedkyňa O. B., zomrela dňa XX. XX. XXXX.

Svedok J. F. vypovedal na hlavnom pojednávaní a uviedol, že bol susedom obžalovaného a poškodenej K. H. L.. Aktuálne už v tom byte nebýva. P. B. prišla do tohto domu bývať po ňom. Zo začiatku sa podľa svedka tváril ako super rodina s dieťaťom. Asi po trištvrte roku začali hádky, zvyšovanie hlasu a to hlavne v noci. Počul mužský aj ženský hlas. Viac počul ženský a to najmä vulgarizmy. Počul ju vyhrážať sa manželovi zabitím. On jej hovoril, že ju miluje. Rovnako počul zvuky, ako keby sa rozbíjali veci, trieskalo sa s nábytkom. Oni ako susedia sa sťažovali na hluk, potom bol 2 – 3 mesiace kľud a opäť boli hluční. Svedok vypovedal, že z tohto bytu počul vždy len mužský plač a také plesnutie akoby

facka. Svedok nebol svedkom skutkov. Poškodená však sebedovome pobehujúc po chodbách domu podávala, že ju niekto znásilnil. Nepočul kto. Vtedy tam boli aj policajti. Jemu to pripadalo, ako keby ona oznamovala, že jej ukradli kabelku. Videl na chodbe aj susedu F.. Nikdy na poškodenej nevidel žiadne zranenia. V tento deň videl aj obžalovaného, videl mu na hlave krv. Nespomenul si, či inokedy videl na obžalovanom zranenia. Spomenul si, že následne buď ešte v tento večer alebo na ďalší večer počul z tohto bytu zábavu, poškodená tam mala nejakých ľudí vrátane muža a nebol to hlas obžalovaného. Počul smiech, radosť, bujarý rozhovor. Poškodenú charakterizoval ako pribernejšiu, silnejšiu osobnosť, v tomto dome mala viacero konfliktov. Obžalovaný bol tichý, nebol aktívny. Konflikty mala poškodená s inými nájomníkmi kvôli deťom a dodal, že konflikt so susedou U. bol ohľadom toho, že jej poškodená na dvere nalepila umelohmotný penis.

Svedok J. I. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že 10. 01. 2020 vykonával preverenie oznámenia K. L. H.. Dvere im otvorila poškodená a uviedla im, že bola znásilnená manželom. Nadávala, bola rozčúlená a požadovala od nich, aby niečo robili. Do obžalovaného útočila, bola vulgárna, urážlivá. Obžalovaný tam len tak sedel. Svedok vyťažil obžalovaného, ktorý bol s dcérou v ich byte a poškodená s jeho kolegom bola u susedy F.. V byte sa nachádzal aj kamarát obžalovaného. Znásilnenie sa malo stať niekoľko hodín pred ich príchodom. Po príchode vyšetrovateľky svedok počul, ako jej obžalovaný hovoril, že sa to nestalo tak, ako popisuje poškodená, že nie nasilu. Na obžalovanom videl, že bol červený, hovoril mu, že ho poškodená napadla, vyzeralo to, akoby dostal zaucho. Tiež videl na podlahe krv a obžalovaný mu povedal, že ho poškodená udrela panvicou. Na poškodenej nevidel žiadne zranenie. Poškodenej sa pýtal, či chce ísť na ošetrovanie, čo ona nežiadala. Z vyjadrení susedov zistil, že poškodená vyvoláva konflikty a to na dennom poriadku. Dodal, že asi 2 – 3 dni po preverovaní tohto oznámenia, poškodenú stretol v meste s iným mužom, s ktorým sa stískala a objímala. Pomysel si, že keď je človek znásilnený, tak sa takto nespráva.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal ako svedok aj R. J., policajt preverujúci oznámenie poškodenej. Pamätal si, že išlo o konflikt medzi manželmi. Obžalovaného v bytovke nenašli, čo zahlásili stálej službe a odišli. Spísali o tom úradný záznam. Už si nespomenul čoho sa oznámenie malo týkať. Zranenia na poškodenej nevidel. Bolo tam aj dieťa. Keď odovzdával službu dozvedel sa o vykázaní obžalovaného z bytu. Či obžalovaný bol z bytu vykázaný už pri tomto preverovaní svedkom, si nespomenul. Z dôvodu, že si na niektoré skutočnosti svedok na hlavnom pojednávaní nepamätal, bola na hlavnom pojednávaní prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 21. 02. 2020 (č.l. 203, 204), kedy svedok uviedol, že po preverení uvedeného oznámenia 16. 01. 2020, prišla poškodená večer na O. H. s tým, že manžel jej opäť búchal na dvere, čo však nebolo možné, pretože v tom čase obžalovaný bol v režime zadržania. Z tejto zápisnice svedka tiež vyplýva, že po príchode hliadky im poškodená uviedla, že obžalovaného pustila do bytu z dôvodu, že jej mal dať peniaze a malej pusy a že následne nechcel odísť, čo mal byť dôvod, pre ktorý privolala políciu. Pred nimi poškodená nespomínala, že by ju manžel fyzicky, sexuálne alebo slovne napadol. Len uvádzala, že ho pustila dnu a nechcel odísť. Poškodená s nimi komunikovala normálne, fajčila, nebola rozrušená.

Svedkyňa R. H. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pozná obžalovaného z práce, je jeho nadriadená. V F. pracuje aj pán P. a poškodená. S obžalovaným po celú dobu nemala žiadne problémy. Pracuje na pozícii robotníka a upratovača. Jedná sa o človeka dobrého, pracovitého, ochotného. Poškodená vo firme pracovala ako upratovačka a s obžalovaným sa na upratovaní striedali. Zo začiatku bola zodpovedná, no neskôr do práce prestala chodiť. Takto to bolo aj v novembri 2019. Keď neprišla do práce, namiesto nej jej pracovné povinnosti vykonal obžalovaný. Pracovný pomer s ňou po jej pracovnej neschopnosti v decembri 2019 bol ukončený ku dňu 31. 01. 2020. Obžalovaný sa pred svedkyňou nikdy na manželku nestážoval. Hovoril o tom, že sa stále sťahujú, o nedostatku peňazí a o zdravotných ťažkostiach s dcérou, že s ňou chodí po doktoroch, k čomu si brával dovolenku a voľno. Obžalovaný alkoholické nápoje nepožíval. Videla, že bol na poškodenú milý, dal jej bozk. Poškodená sa k obžalovanému správala odmerane. Dňa 11. 02. 2020 bola upozornená, že pred Bučinou sa nachádza poškodená. Videla, ako na obžalovaného kričala a vyzývala ho, aby išiel k nej. On naopak sa urýchlene vzdialil. Pritom sa hlasito smiala a neskôr sa k nej pridala pán P. a odišli tak 100 metrov ďalej, kde sa bozkávali. Bola tam kamarátka poškodenej a C. B.. Asi po 10 minútach sa pán P. vrátil do práce a oni odišli. Od ostatných zamestnancov vedela o vzťahu medzi poškodenej a pánom P., ktorý mal začať od tej pracovnej neschopnosti poškodenej v decembri 2019. Svedkyňa dodala, že nikdy nevidela zranenia na poškodenej. Na svedkyňu vždy pôsobila sebedovomým dojmom upravenej ženy. Keby sa za ňu obžalovaný nezaručil, do práce by ju nevzala. Na obžalovanom však videla odreniny, škrabance na

rukách, na tvári. Hovoril, že spadol resp. sa udrel. Ohľadom väzby obžalovaného svedkyňa dotazovala pána P., ktorý jej uviedol, že do rodiny B. chodil, že sa hádali, že poškodená po obžalovanom hádzala rôzne veci. Následne o týchto veciach sa už pán P. nechcel so svedkyňou rozprávať. Po návrate z väzby svedkyňa obžalovaného a pána P. zaradila do rozdielnych smien a to na základe jej rozhodnutia. Predtým pracovali spoločne.

Z výpovedi svedka J. U. na hlavnom pojednávaní súd zistil, že v čase skutkov pôsobil ako policajt v stálej službe O. H. D., ako starší referent pre prácu v komunite. Zo svojej pracovnej pozície pozná obžalovaného i poškodenú. Dňa 10. 01. 2020 bol v službe a v tom čase došlo k vykázaniu obžalovaného z obydli. Pamätal si, že tam boli dve hliadky. Opakovane v tejto domácnosti dochádzalo k nejakým hádkam. Svedok si pamätal, že tam malo dôjsť k nejakému znásilneniu, či sexuálnemu zneužívaniu. Či to uvádzala poškodená alebo mu to vyšlo z papierov, na hlavnom pojednávaní už uviesť nevedel a to s poukazom na odstup času. Na neho poškodená pôsobila, akoby bola v nejakom ťažkom psychickom rozporení. Súčasne dodal, že na neho vždy takto pôsobila. Kde sa pohla, vždy bol s ňou problém. V priebehu piatich rokov bol s ňou v kontakte s riešením rôznych problémov so susedmi, s partnermi. Dodal, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu. Pokiaľ v prípravnom konaní (č. I. 196 dňa 21. 02. 2020) vypovedal, že poškodená v čase, keď sa riešilo administratívne vykázanie obžalovaného z bytu, odmietla vypovedať, bola pokojná bez emócií, súhlasila s vykázaním, schvaľovala to, tak je to pravdou, lepšie si to pamätal, vypovedal bezprostredne po skutku. Dodal, že poškodenú pozná dlhodobo, opakovane riešil s ňou mnoho konfliktov, čím je zrejme ovplyvnený. Ako pri vykázaní z obydli pôsobil obžalovaný svedok uviesť nevedel, nepamätal si to. Pred pojednávaním nahliadol do elektronického systému zápisníc a v prípade, že by bol obžalovaný robil nejaké problémy, určite by to bolo v zápisnici zachytené. Žiadne takéto skutočnosti v zápisnici uvedené nie sú. Potvrdil, že jeho výpoveď z prípravného konania aj ohľadom správania sa obžalovaného pri vykázaní z obydli je pravdivá, obžalovaný bol kľudný, zaskočený, už vtedy popieral tvrdenia poškodenej, uvádzal, že je to výmysel, že k ničomu takému nedošlo a poukazyval na jej motiváciu spočívajúcu v tom, že jej odmietol dať peniaze na advokáta (obhajobu) pre jej syna J., ktorý bol stíhaný asi za vraždu, čo mu ona vyčítala.

Svedok U. O. vypovedal na hlavnom pojednávaní a uviedol, že v čase skutkov a aj dnes pôsobí ako policajt na O. H. D.. Obžalovaného nepozná a poškodenú pozná z pozície svojho pracovného postavenia. Svedok si na hlavnom pojednávaní nevedel spomenúť na žiadne súvislosti s prejednávanej prípadom. Dodal, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď tohto svedka z prípravného konania zo dňa 27. 02. 2020 (č.l. 187 – 191). Dňa 10. 01. 2020 vykonával ako referent dennú službu. V čase okolo 12.30 h preverovali K. H. ulici oznámenie, že muž mal fyzicky napadnúť svoju priateľku. Už pred vchodom ich čakala poškodená a uviedla im, že ju muž sotil, udrela si temeno hlavy o stenu. Ďalej im dodala, že mal nejaký záchvat, že porozbíjal nádoby, poháre, taniere a upratuje to. Následne vošli do bytu a videli, ako obžalovaný zametal bodrel – porozbíjané veci. V byte sa nachádzali aj suseda F. a kolega obžalovaného. Poškodená im uviedla, že prišla pred obedom domov, obžalovaný sa s ňou chcel milovať, čo ona odmietla, lebo sa jej hnusil. Potom ho mala odstrčiť a on v záchvate agresie porozbíjal taniere, poháre. Tiež vtedy do poškodenej mal strčiť a ona si vtedy mala udrieť temeno hlavy. Na to vzala pohár, ktorý hodila do obžalovaného a spôsobila mu zranenie asi na pravej ruke. Pán B. im uviedol, že keď sa poškodená vrátila domov, vyčítal jej, že sa fláka, že sa nestará o ich maloletú dcéru, že o celú domácnosť sa stará on. Vznikla medzi nimi hádka, podľa pána B. práve poškodená rozbíjala poháre. Poprel, že by bol od nej požadoval sex, poprel, že by v minulosti ju bol znásilnil. Uviedol, že všetko, čo poškodená uvádza, prežila so svojím predchádzajúcim partnerom. Svedok videl, že pán B. bol zranený, mal reznú ranu na lakti, rana mu krvácala. Tam prítomní svedkovia pani F. a ten pán im uviedli, že len počuli hádku, nevideli, čo sa v kuchyni dialo. Následne poškodenú odviezla na ošetrovanie RZP, obžalovaný ošetrovanie odmietol a bol eskortovaný na oddelenie PZ. K správaniu sa poškodenej svedok vypovedal, že bola hysterická, ako harpia, hneď v úvode po nich ako hliadke vyskočila. Neplakala. U nej žiadne zranenia svedok nevidel. Podľa svedka daná situácia nenasvedčovala nejakému znásilneniu, pretože poškodená tak nepôsobila a v byte sa nachádzali ďalšie tri osoby (vrátane maloletej dcéry). Rovnako riešil podanie susedy U. ohľadom umelého penisu na jej dverách, bolo to prijaté ako priestupok. Pani B. poprela, že by ona bola tento penis na dvere susedy nalepila.

V prípravnom konaní vypovedala ako svedkyňa I. P.. Zápisnica o jej výpovedi zo dňa 26. 02. 2020 (č.l. 151-155) bola na hlavnom pojednávaní prečítaná. Vypovedala, že bola susedou obžalovaného

a poškodenej na H. L. I. po dvoch týždňoch, ako sa tam presťahovala, ju v septembri 2019 pred domom prepadla poškodená. Vytýkala jej, že robí klebety a trvala na tom, že v tomto dome svedkyňa bývať nemôže. Do svedkyne išla nechtami a musel ju od ňu odťahovať domový dôverník. Poškodená pri tom vrieskala. Bola svedkom aj slovného útoku na susedu U., ktorej sa vyhrážala zabitím a ktorej na dvere nalepila nejakú vec, ktorú ani nevedela pomenovať. Podľa svedkyne je poškodená chorý, nepríčetný človek. Z ich bytu opakovane počula buchot, treskot, akoby rozbíjanie tanierov, krik poškodenej, obranu obžalovaného. Keď prišli policajti na obžalovanom videla, že mal doškriabaný celý krk. Vtedy políciu privolala poškodená. V tom čase však policajti prišli asi tri krát. Na poškodenej nikdy žiadne zranenia nevidela. Rovnako počula, ako obžalovaný poškodenej telefonoval, ako ju volal domov, hovoril jej, že ju ľúbi. Počula ho takto telefonovať aj v noci. Na obžalovaného nemôže povedať nič. Vždy sa pozdravil a chodil so spustenou hlavou, ako taký nešťastný človek. Aj pán, čo k nim chodil, svedkyne povedal, že obžalovaný je dobrý človek. Svedkyňa mala vedomosť a to od samotnej poškodenej, že užívala psychiatrické lieky. Ona sama sa poškodenej bála. Keby nebola poškodená odišla, svedkyňa si hľadala iné bývanie. Svedkyňa nič o znásilnení nevedela.

Obdobne na hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedkyne V. U. z prípravného konania zo dňa 26. 02. 2020 (č.l. 177 – 181). Svedkyňa uviedla, že v čase skutkov bola susedou rodiny B.. Zo začiatku spolu nemali problémy. Obžalovaného vnímala ako suseda, ktorý sa do ničoho nestaral, nevyvolával konflikty, pozdravil sa, bol utiahnutý, mala pocit, že sa poškodenej bál. Poškodená podľa svedkyne bola maska, práve ona vyvolávala konflikty. Klamala, kde pracuje (že v kancelárii N. F. a to aj nočné, pričom v kancelárii sa v noci nepracuje). O svojom manželovi poškodená pred svedkyňou hovorila len dobre, nesťažovala sa, naopak hovorila, akého má dobrého manžela. Hovorila, že predtým mala muža, ktorý ju bijaval, týral. Svedkyňa zaregistrovala stupňujúci buchot z bytu obžalovaného asi od decembra 2019. Tiež počula ako na Silvestra okolo 23.00 h obžalovaný telefonoval a hovoril (zrejme manželke), že ju miluje, nech sa vráti domov. Následne počula buchot. Neskôr okolo 04.00 h počula klepot topánok a vedela, že sa poškodená vracia domov. Potom počula hádku. Od tohto Silvestra neustále počula z ich bytu hádku, buchot, treskot. Jednalo sa o vzájomné hádky, ale viac počula poškodenú, ktorá šiekala, vrieskala. V tomto období policajti sem chodili častejšie. Svedkyňa ďalej uviedla, že v tomto čase sa stalo, že mala na svojich dverách do bytu nalepený umelý gumený penis. Z tohto dôvodu privolala políciu a mala za to, že to urobila práve poškodená. Ešte pred príchodom polície poškodená do nej išla, do bitky, nechtami, kričala svedkyne, že ju zabije. Z obavy sa svedkyňa stiahla späť do svojho bytu, pričom poškodenú od nej odťahovali susedy F. a P. a pomohol im aj obžalovaný, ktorý poškodenú odtiahol domov. Dodala, že následne v tom januári 2020 videla opakovane v byte obžalovaného pána F., videla ho aj ráno, ako ho poškodená vyprovádzala a bozkávali sa. Na poškodenej nikdy nevidela žiadne zranenia. Naopak obžalovaného videla viackrát doškriabaného.

Zo znaleckého posudku J. C. Q. - B., znalkyne z odboru psychiatria, drogovej závislosti a alkoholizmu a sexuológia, č. 19/2024 súd zistil, že psychiatrické vyšetrenie znalkyňa vykonala dňa 17. 07. 2023. Konštatovala, že obvinený je psychicky zdravý človek, netrpí takým psychiatrickým ochorením, ktoré by akokoľvek ovplyvňovalo úroveň rozpoznávacích a ovládacích schopností. Tieto boli plne zachované. Znalkyňa nezistila závislosť od alkoholu či iných psychotropných látok u obvineného, ktoré by negatívne, podstatným spôsobom ovplyvňovali správanie sa obvineného tempore criminis. Obvinený netrpí závažným psychiatrickým ochorením a netrpel ním ani tempore criminis. Z psychiatrického hľadiska pobyt obvineného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný, preto nie je potrebné nariadiť mu ochranné opatrenie. Osobnosť obvineného je akcentovaná, senzitivná, labilná, submisívna, frustračná tolerancia je nižšia. Je socializovaný, pracovné návyky má internalizované, záujmový okruh je u neho primeraný. Intelekt sa nachádza v pásme priemeru. Kogníciu má neporušenú, kontakt s realitou má plne zachovaný. Pokiaľ znalkyňa obvineného posudzovala zo psychiatrického hľadiska, uviedla, že pravdepodobná prognóza jeho ďalšieho vývoja osobnosti je dobrá, má primeraný intelekt, jeho osobnosť nenesie známky vrodenej konfliktnosti, je socializovaný. Motivácia skutku u neho nebola psychotická. Ku vzťahu obvineného s poškodenou znalkyňa uviedla, že podľa subjektívneho hodnotenia matrimonia obvineným, bol ich vzťah sytený láskou, nežnosťami, intenzívnou intimitou, v priebehu manželstva sa tieto parametre postupne vytrácali, kvalita vzťahu sa zhoršovala, pribúdali konflikty, obvinenia z nevery, verbálne aj brachiálne ataky. Obvinený udával jednoznačne hlboký, intenzívny cit lásky k poškodenej. Obvinený sa dobrovoľne podrobil PPG vyšetreniu, spolupracoval, PPG záznam svedčí pre heterosexuálnu maskulínnu sebaidentitu a apetenciu BDSM rituálov, najmä zo spektra submisivity (masochizmu). Sexodiagnostickým vyšetrením znalkyňa prítomnosť sexuálnej deviácie, ktorá by bola dôvodom/motiváciou ku spáchaniu skutku, nezistila. Dodala, že obvinený netrpí sexuálnou deviáciou.

Zo znaleckého posudku J. C. Q. - B., znalkyne z odboru psychiatria, drogové závislosti a alkoholizmus a sexuológia, č. 18/2024 súd zistil, že psychiatrické vyšetrenie znalkyňa vykonala dňa 08. 04. 2024. Konštatovala, že poškodená A. B. je v psychiatrickej ambulantnej starostlivosti pre rekurentnú depresívnu poruchu a úzkostnú symptomatológiu. Jej psychický stav je liečbou kompenzovaný. Ochorením poškodená trpela aj v čase spáchania skutku (aj pred ním). Depresívna porucha tohto typu je psychickou poruchou, nie však duševnou chorobou v najvlastnejšom slova zmysle (psychotrauma). Táto porucha nesúvisí s predmetnými trestnými činmi a nebude ani ovplyvňovať budúci priebeh ochorenia. Okrem uvedeného ošetrojúci psychiatri a znalci z odboru psychológie a psychiatrie konštatovali u poškodenej aj prítomnosť emočne nestabilnej poruchy osobnosti. Tieto znalkyňa považuje u poškodenej za vrodenuú, prejavujúcu sa okrem iného aj intenzívnym prežívaním situácií s intenzívnymi emóciami, ktoré sa prejavujú aj v správaní. Táto intenzita prejavov môže byť veľmi búrlivá. Reakcie môžu byť preexponované, teatrálné. Vnímanie situácií a prežívanie konania páchatela môže byť prehnané. Znalkyňa odporučila, aby poškodená v ambulantnej psychiatrickej liečbe pokračovala dobrovoľne aj naďalej. Znamky závislosti od alkoholu či iných psychotropných látok u poškodenej znalkyňa nezistila. Dodala, že psychický stav poškodenej umožňuje, aby sa zúčastnila ďalších procesných úkonov.

Znalkyňa J. C. Q. – B. bola vypočutá na hlavnom pojednávaní. Zotrvála na ňou podaných znaleckých posudkoch č. 18. a 19/2024. Na položené otázky obhajoby odpovedala a doplnila, že ňou konštatovaná porucha osobnosti u poškodenej je totožná s histriónskou poruchou osobnosti, pretože symptómy emočne nestabilnej osobnosti a histriónskej poruchy osobnosti sa v mnohom prelínajú a prejavujú sa v správaní. Osoby trpiace touto poruchou akoby žijú v divadle. Dávajú búrlivo najavo emócie radosti aj žiaľu, trhajú si vlasy, mávajú záchvaty, že odpadnú, kričia a ich správanie je veľmi nápadné. Takéto osoby „prehávajú“, všetko je dramatické. Pokiaľ sa nič nedeje, je to pre nich zlé, tú traumu treba vyvolať.

Ďalej na hlavnom pojednávaní bol oboznámený znalecký č. 23/2020 (č.l. 235 – 271, najmä č.l. 261 – 271) posudok J. N. G., znalkyne z odboru psychológie, odvetvia klinická psychológia dospelých. Z neho vyplýva, že psychologické vyšetrenie obžalovaného bolo vykonané dňa 05. 03. 2020. Zo záverov posudku vyplýva, že konanie obvineného nebolo paticky – chorobne motivované. Ak došlo k posudzovanému činu obvineným, tento vyplýva zo štruktúry jeho osobnosti a nepriaznivých okolností. Je však psychicky menej zrozumiteľné a v rozpore s jeho málo sebapresadzujúcou sa akcentovanou štruktúrou osobnosti, ktorá nie je násilnícka a ktorá pri pocitoch bezmocnosti a frustrácie reaguje skôr závislejšie, pasívnejšie, nie agresívne. Jeho konanie podlieha rozumovej kontrole a predošlá trestná činnosť bola iného charakteru. Obvinený trpí správaním sa manželky a konfliktnejším partnerským vzťahom, vystupňovaná neurotická symptomatika je vlastná skôr obeti ako agresorovi. Znalkyňa konštatovala, že intelektové schopnosti obvineného sa pohybujú v pásme populačnej normy až ľahkého nadpriemeru s rozvinutejšou praktickou zložkou. Pamäťové schopnosti sú bez patologických kvalít. Vystupuje u neho výrazná psychosexuálna nezrelosť, je závislejší na opačnom pohlaví. Sociálne pozitívne, kooperatívne postoje, čiže sociálne žiadúce správanie je v prevahe nad direktívnymi, nežiadúcimi, spoločnosťou odmietanými postojmi k siláckemu štýlu jednania. Zastúpenie sebapresadzujúcich tendencií v osobnosti je pod dostatočnou rozumovou kontrolou. Znalkyňa u obvineného nezistila sklon k skresľovaniu výpovedí, tendencia k skresľovaniu nie je významná, osobnosť vyšetřovaného je dostatočne otvorená a sebakritická. Rovnako sklon ku konfabuláciám u obvineného nie je prítomný. Obvinený s poukazom na jeho intelektové a pamäťové schopnosti je schopný v plnej miere zapamätať si a reprodukovať prežitý dej. Ku vzťahu medzi obvineným a poškodným znalkyňa uviedla, že pôvodne hlboký vzťah fyzickej a psychickej náklonnosti, príťažlivosti a lásky sa u obvineného mení na ambivalentný, popisuje ho ako sklamanie z jej správania, aj keď by jej ešte stále obvinený dokázal odpustiť.

Znalkyňa J. N. G. bola na hlavnom pojednávaní vypočutá (dňa 26. 09. 2024) a zotrvala na záveroch ňou podaného posudku. I napriek času, ktorý uplynul od vyšetřenia obvineného a po tom, čo sa oboznámila s doterajším priebehom trestného konania v danej veci a so závermi znaleckého posudku psychiatricky J. C. Q. – B., konštatovala, že závery psychiatricky sú v zhode so závermi nimi podaného posudku (pôvodne ňou a psychiatrom J. E. N., ktorý v čase konania hlavného pojednávania už nebol zapísaný ako znalec).

Zo znaleckého posudku č. X/XXXX zo dňa 23. 03. 2020 (č.l. 310 – 377) J. O. C., znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých vyplýva, že znalkyňa poškodenú A. B.

vyšetrila dňa 30. 01. 2020. Okrem iného pri vlastnom vyšetrení poškodená znalkyni uviedla, že už aj predtým obžalovaný vystrájal, búchal, nikdy ho neudala. Teraz už nepovolila a udala ho. Vošiel do nej odzadu v kúpeľni, neklame, bude na tom trvať, aby pykal, nepriala si to, má odpor k chlapom dodnes. Bojí sa začať si nový vzťah. Prestala ho milovať, pozeral sa na ňu a urobil si to sám. Kúpila si umelý penis, trucovala, potom ho zahodila. Znalkyni uviedla, aby toto do posudku nepísala. V januári 2020 sa hádali, stále utekala z domu a to preto, aby jej to nerobil nasilu. Aj ho za to bila, on bol na to naučený, cítila sa byť ponížená. Bol vykázaný z bytu a zakaždým, keď prišiel za ňou, mal s ňou pohlavný styk. Raz jej ho strčil v kúpeľni odzadu, raz ju dal na stôl v kuchyni, jednu ruku jej uviazal, nevie prečo a vošiel do nej, semeno dal vonku, nikdy nedal do nej, aby neotehotnela. Veľmi ho ľúbila, všetko mu odpustila. Teraz je voľná, cíti sa lepšie, nechce ho vidieť ani počuť. Nemá nového partnera, ani nechce, pozná jedného, pri ktorom sa porozpráva a pozná ho aj obžalovaný. Všetci muži sa jej hnusia, manžel je dva týždne vo väzbe. Ona bola ako porno hviezda, on nevedel nič, všetko ho naučila. Miluje sex, veľmi jej chýba, je náročná v sexe. V minulosti, keď ju znásilňoval, nebolo to také sebecké, nechcela, ale potom povolila. Neskôr ho začala biť. Teraz to bolo brutálne, riadne znásilnenie, rozkročil jej nohy, vošiel do nej, nechcela, kričala. Stalo sa to v kuchyni na stole, malá sa zobudila, ale nič nevidela. Druhýkrát bola znásilnená v kúpeľni, prehol ju a odzadu do nej vošiel, nekričala kvôli malej, hovorila mu, aby ju nechal, nevie, kde dal semeno. To bolo v čase, keď nemohol chodiť do bytu. Do bytu ho pustila preto, lebo mu chcela odpustiť. Raz mali pohlavný styk aj dobrovoľne. On vedel, že je vykázaný. Keď bol vykázaný, tak vtedy ju chcel znásilniť na posteli, bránila sa, bila ho, napriek tomu ju znásilnil. Hlavný dôvod, že ho udala bol ten, že si to urobil sám. Neudala by ho, keby sa s ňou riadne miluje.

Ku svojej povahe poškodená znalkyni uviedla, že je veľmi dobrý človek, je múdra, inteligentná, pracovitá, prefikaná (na čom sa smiala), vie si povymýšľať čo povie, ako to povie, má veľa skúseností, vie byť aj dobrá aj zlá, je domáci typ. Vie pochopiť ľudí, odpúšťať, aj sa zaseknúť. Nemá rada krik, nemá rada, keď jej niekto rozkazuje. Vie byť tvrdohlavá, aj sa rada pomstí, keď si to niekto zaslúži. Ľudia ju majú radi, má na nich dobrý vplyv, vie ich presvedčiť.

Zo záverov posudku vyplýva, že u poškodenej sa jedná o nevyváženú osobnosť s rysmi emočnej lability, impulzivity, oslabenej frustračnej tolerancie, so zvýšenou pohotovosťou k agresívnemu správaniu s ťažkým vyrovnávaním sa so záťažovými situáciami. Jej hodnotový rebríček nie je dostatočne vybudovaný, vôľové vlastnosti sú oslabené, je menej zodpovedná, ťažšie sa prispôbuje. Prítomná je u nej tendencia prezentovať sa v lepšom svetle, odbrzdenosť na verbálnej úrovni, sklony k zveličovaniu. V intímnom živote si s manželom dlhodobo nerozumie kvôli jeho masturbácii, čo je dôvod ich hádok, je voči nemu fyzicky agresívna a odmieta s ním pohlavný styk. Znalkyňa uviedla, že intelektové schopnosti poškodenej zodpovedajú hraničnému pásmu mentálnej retardácie. Pamäťové funkcie sú u nej významne znížené, zaostáva v krátkodobej i dlhodobej pamäti, oslabenú má aj koncentráciu pozornosti. Udalosti, ktoré poškodená uviedla vo svojej výpovedi s vysokou pravdepodobnosťou prežila – násilie pri sexuálnom styku v kuchyni a v kúpeľni, ktoré sa mali stať 16. a 17. 01. 2020. Uvedené udalosti vierohodným spôsobom popísala, opakovane vypovedala na polícii – pri trestnom oznámení 18. 01. 2020, na kameru 20. 01. 2020, pri znaleckom vyšetrení 30.01.2020, pri gynekologickom a chirurgickom vyšetrení dňa 18. 01. 2020, pričom v hlavných bodoch sa vyjadrovala podobne. Poškodená nepresne udáva časové charakteristiky, nepamätá si presne kedy sa to malo udiať, tiež môže nepresne udávať jednotlivé detaily, čo môže súvisieť s jej zníženými intelektovými a pamäťovými funkciami ako aj nevyváženou osobnosťou. Tieto ňou uvádzané udalosti nezanechali na nej závažnejšie stopy v jej ďalšom vývoji.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná aj zápisnica o výsluchu znalkyne J. O. C. zo dňa 21. 08. 2020 (č.l. 205 – 207), pričom znalkyňa zotrvala na záveroch ňou podaného posudku. Ku všeobecnej vierohodnosti poškodenej uviedla, že táto je u nej znížená vzhľadom k jej zníženým intelektovým a pamäťovým funkciám. Rovnako aj osobnosti, kde je u nej zvýraznená tendencia prezentovať sa v lepšom svetle, tendencia k nadsadzovaniu, k skresľovaniu reality. Pokiaľ sa týka špecifickej vierohodnosti, táto je u poškodenej s vysokou pravdepodobnosťou zachovaná. Pokiaľ v posudku uviedla, že dňa 16. a 17. 01. 2020 obžalovaného poškodená odmietla a s vysokou pravdepodobnosťou podľa znalkyne došlo k intímnemu styku bez jej súhlasu, vychádzala pri tomto konštatovaní z výpovede poškodenej, z lekárskej správy gynekológa a úrazovej ambulancie, tiež z toho, že poškodená sa opakovane vyjadrovala ku skutkom podobne (na polícii i pri znaleckom vyšetrení). Napokon vychádzala aj zo psychologického vyšetrenia a spisového materiálu. Znalkyňa ešte dodala, že manžel po uvedenom styku bol poškriabaný na tvári, čo uvádzala poškodená, že sa takto bránila.

Ďalej sa znalkyňa pri výsluchu v prípravnom konaní vyjadrovala vo všeobecnosti k tomu, ako sa prejavuje psychotrauma znásilnenej osoby, aký je vzťah takejto osoby k iným mužom bezprostredne po znásilnení. Uviedla, že psychotrauma sa môže prejavovať rozdielne, je to individuálne. Vo vzťahu

k poškodenej uviedla, že táto situácia u nej nezanechala vážnejšie stopy v jej ďalšom vývoji a to vzhľadom k jej osobnosti. Rovnako vzťah obete k mužovi po znásilnení je individuálny. Vo väčšine však ženy bývajú depresívne, ťažko to prežívajú. Sama poškodená jej počas vyšetrenia uvádzala, že po tejto skúsenosti nemá záujem o mužov. S vysokou pravdepodobnosťou to však nezodpovedalo realite, keďže sa znalkyňa oboznámila s ďalšími výpoveďami svedkov v tejto trestnej veci. Pokiaľ poškodená po prepustení obžalovaného z väzby ho vyhľadala, provokovala, bozkávala sa s iným mužom, súvisí to s jej nevyváženou nezrelou osobnosťou, rysmi emočnej lability, impulzivitu, nedostatočne vypestovanými empatickými schopnosťami a narušeným hodnotovým systémom. Takéto správanie podľa znalkyne nie je bežné u znásilnenej obete. K histriónskej poruche znalkyňa uviedla, že sa prejavuje vo zvýšenej miere emočnou lability, impulzivitou, agresivitou, prehnanými emočnými prejavmi v porovnaní s bežnou populáciou. Môžu byť prítomné aj sklony k vymýšľaniu si, nadsadzovaniu, prezentovaniu sa v lepšom svetle. Záverom znalkyňa uviedla, že nemôže jednoznačne vylúčiť, že si tieto udalosti poškodená vymyslela, vo svojom posudku i výpovedi sa vyjadrovala na pravdepodobnostnej úrovni.

Znalkyňa J. O. C. bola aj vypočutá na hlavnom pojednávaní. Zotrvála na svojom znaleckom posudku i na svojej výpovedi v prípravnom konaní. Zodpovedala otázku prokurátora a vysvetlila, že všeobecná vierohodnosť poukazuje na to, nakoľko je poškodená schopná vierohodne vypovedať a závisí to od jej intelektových a pamäťových funkcií. Vzhľadom na znížené intelektové a pamäťové funkcie poškodenej je táto všeobecná vierohodnosť len mierne znížená. Jedná sa u nej o intelekt znížený do hraničného pásma mentálnej retardácie, ako aj zníženie pamäťových funkcií krátkodobej i dlhodobej. Špecifická vierohodnosť poukazuje na to, ako vierohodná je konkrétna výpoveď poškodenej. Znalkyňa uviedla, že táto špecifická vierohodnosť bola u poškodenej s vysokou pravdepodobnosťou zachovaná (čo sa týka sexuálneho násillia, ktoré sa malo stať 16. a 17. 01. 2020), pretože poškodená vypovedala zhodne v hlavných bodoch pred vyšetrovateľom, pri lekárskom ošetrení, pred kamerou, rovnako pri znaleckom posúdení. Odstup času má vplyv na konštatovanú u poškodenej narušenú krátkodobú a dlhodobú pamäť, čo sa môže prejavovať v jej výpovediach. Dodala, že výpovede poškodenej boli v pomerne krátkom časovom horizonte po sebe a pokiaľ sa týka jej výpovede po podaní obžaloby, tu už prešiel dlhší časový úsek a jej výpoveď mohla byť nepresnejšia.

Po tom, čo sa znalkyňa oboznámila so všetkými listinami obsiahnutými v spise

(najmä so zápisnicami z predchádzajúcich hlavných pojednávaní, so znaleckými posudkami J. Q. – B., s rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/12/2022, s rozhodnutiami Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15P/6/2020 a 19P/8/2022, ktoré skutočnosti nastali po ňom podanom znaleckom posudku), znalkyňa na hlavnom pojednávaní (č.l. 954) uviedla, že chce korigovať svoje závery na otázku č. 5, v ktorej sa venuje vierohodnosti. Konštatovala, že vierohodnosť poškodenej je oslabená, prítomné sú u nej sklony k zveličovaniu, k nadsadzovaniu, preháňaniu, ktoré súvisia predovšetkým k jej histriónsky štruktúrovanou osobnosťou. U poškodenej je tendencia prezentovať sa v lepšom svetle, kritičnosť jej správania je oslabená. Poškodená sa opakovane správala agresívne voči obžalovanému v súvislosti s ich intímny životom, bola vo vzťahu tá dominantnejšia, obžalovaný bol submisívny. Obžalovaný nebýval fyzicky agresívny voči poškodenej. K osobnosti poškodenej bola v popredí jej emočná lability, impulzivita, oslabená frustračná tolerancia, dávala búrlivo najavo svoje emócie, jej správanie bolo veľmi nápadné, teatrálné. Naďalej znalkyňa zotrvala na tom, že všeobecná vierohodnosť u poškodenej sa nezmenila, tá vyplýva z jej intelektových, pamäťových schopností. Jej všeobecná vierohodnosť je mierne oslabená, keďže jej intelektové schopnosti sú subnormné. Pokiaľ sa týka špecifickej vierohodnosti, tá je u poškodenej znížená tak, ako to uviedla vyššie a v tomto smere znalkyňa zmenila svoju odpoveď na otázku č. 5 znaleckého posudku.

Zo znaleckého posudku č. 32/2020 J. E. S., znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvia chirurgia (č.l. 381 – 427), súd zistil, že poškodená A. B. utrpela zranenia a to ľahkú formu pomliaždenia časti zápästia pravej hornej končatiny a časti pravej ruky a tiež povrchové poranenie kože časti krku (ľahké maloplošné pomliaždenie kože). Jednalo sa o ľahké nezávažné zranenia. Vznikli tlakom na kožu a podkožie, krútením kože a podkožia s nízkou intenzitou a opakovaným tlakom. Znalec konštatoval, že podľa fotodokumentácie možno usúdiť, že si zranenie mohla poškodená spôsobiť aj cielene a sama. Zranenia si mohli vyžiadať maximálnu dobu liečenia 6 dní, bez potreby práceneschopnosti. Posudok bol vypracovaný dňa 25. 02. 2020. Pri vypracovaní posudku znalec vychádzal z vyšetrovacieho spisu, oboznámil sa s fotodokumentáciou zranení poškodenej aj obvineného, s lekáorskými správami chirurga a gynekológa.

Zo znaleckého posudku W. I. X. Y. H. A. R. G.: H./XXX zo dňa 18. 06. 2020 (č.l. 429 – 432) vyplýva, že predmetom skúmania bola vecná stopa č. 1 – nočná košeľa, vecná stopa č. 2 – dámska vesta

a porovnávací materiál – výter bukálnej sliznice osoby A. B., nar. XX. XX. XXXX. Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že na stope č. 1 a aj č. 2 sa nachádza zmiešaná biologická stopa pochádzajúca od dvoch osôb, pričom jedna je mužského pohlavia. Osobu A. B., od ktorej bola predložená porovnávací vzorka bukálneho výteru, nie je možné vylúčiť ako pôvodcu časti prímеси v uvedenej zmiešanej biologickej stope.

Z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/12/2022 zo dňa 10. 02. 2023, právoplatným dňa 13. 02.2023 (č.l. 613 – 614) vyplýva, že obžalovaní 1/ A. B., nar. XX. XX. XXXX a 2/ /R. P., nar. XX. XX. XXXX, boli uznaní za vinných, že

v presnejšie nezistenom čase v dňoch 07. 02. 2020 a 08. 02. 2020 v meste Zvolen, okres Zvolen po predchádzajúcej vzájomnej dohode, kedy A. B. požiadala R. P., aby tento zavolať A. B. za účelom vyžiadania od neho finančnej hotovosti s tým, že ona potom následne zmení svoju výpoveď v konaní vedenom proti A. B., pričom z priestorov garsónky v meste Zvolen tento následne telefonicky z mobilného čísla XXXX XXX XXX žiadal od A. B., nar. XX. XX. XXXX vyplatenie finančnej hotovosti vo výške 10 000 eur alebo 15 000 eur, ktoré žiadal vyplatiť pre seba, ako aj A. B. s tým, že ak túto hotovosť nevyplatí, A. B. zotrvá na svojich tvrdeniach v konaní vedenom na O. H. O. D. pod sp. zn. O./X-XXX-XX-XXXX, v ktorom je A. B. stíhaný pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť voči A. B., pričom R. P. mu prisľúbil zabezpečenie jeho beztretnosti v danom konaní s tým, že pokiaľ ich podmienky nespĺní, bude naďalej A. B. stíhaný a odsúdený, teda obžalovaná 1/ A. B. spáchala zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona a obžalovaný 2/ R. P. sa dopustil zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Za to im bol uložený a to obžalovanej 1/ A. B. trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, ktorý jej bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov a súčasne jej bol uložený aj probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe. Obžalovanému 2/ R. P. bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s jeho podmienenčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní piatich rokov za súčasného uloženia mu aj probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ďalej mu bola uložená povinnosť zákazu kontaktu s poškodeným. Súčasne týmto rozsudkom došlo k zrušeniu výroku o treste z odsúdenia Okresným súdom Levice sp. zn. 2T/14/2022, právoplatného 24. 03. 2022.

Podľa rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15P/6/2020 zo dňa 26. 11. 2020, bolo manželstvo obžalovaného a poškodenej rozvedené. Ich maloletá dcéra bola zverená do týždennej striedanej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Ohľadom výchovy maloletého dieťaťa bol nariadený dohľad. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 04. 12. 2020. Rozsudok neobsahuje zdôvodnenie, pretože sa účastníci konania vzdali práva podať odvolanie voči vyhlásenému rozsudku.

Uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 19P/8/2022 zo dňa 28. 04. 2022 bola neodkladným opatrením maloletá dcéra obžalovaného a poškodenej zverená do osobnej starostlivosti obžalovaného. Dôvodom bola neúčasť maloletej na vzdelávacom procese, ktorú jej matka zanedbávala, maloletej bola diagnostikovaná porucha správania – školská fobia, pričom naordinované lieky jej matka odmietla podávať a prestala s ňou navštevovať detského psychológa. Rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňom 28. 04. 2022 a právoplatnosť dňom 10. 06. 2022.

Zo správy D. B., J. P. D., k starostlivosti o maloletú dcéru obžalovaného a poškodenej, zo dňa 03. 06. 2020 vyplýva, že v tom čase bola žiačkou 1. ročníka. Jej dochádzka do školy bola veľmi slabá. Odo dňa 20. 01. 2020 maloletá v škole ku začiatku opatrení v súvislosti s COVID 19, nebola prítomná na vyučovaní ani raz. Matka vôbec neoznámila škole dôvod jej neprítomnosti. Toto museli overovať telefonicky u ošetrujúcej lekárky J. Q.. Za prvý polrok tak vymeškala 232 vyučovacích hodín. Ku dňu podania správy škola evidovala v druhom polroku 115 neospravedlnených vyučovacích hodín u maloletej (za mesiace od 20. 01. 2020, február 2020 do 12. 03. 2020, kedy boli prijaté opatrenia súvisiace s COVID 19). Starostlivosť matky maloletej škola hodnotila ako nedostačujúcu a zanedbávajúcu jej vývin.

Z lekárskej správy J. F. S., psychiatricky (č.l. 439) zo dňa 20. 01. 2020 vyplýva, že poškodená je jej pacientkou evidovanou pre depresívnu poruchu s dissociatívnymi príznakmi, histriónskou poruchou osobnosti. Naposledy bola na kontrole v novembri 2019, kedy bol jej stav relatívne mierne zhoršený pre iné zdravotné ťažkosti.

Z lekárskej správy zo dňa 18. 01. 2020 (18.45 h) vyplýva, že bola v K. D. na urgentnom príjme – chirurgia, ošetrovaná poškodená. Ďalej zo správy vyplýva, že sa na vyšetrenie pacientka dostavila pre údajnú inzultáciu známou osobou. Mala byť inzultovaná do oblasti krku, pravého zápästia. Údajne ju silno stiahol. Bola vyšetrená aj gynekológom. Z lekárskej správy z objektívneho popisu vyplýva, že v oblasti krku vľavo je hematóm o veľkosti 2 x 3 cm a rovnako v oblasti pravého zápästia je hematóm po celom obvode o veľkosti 5 x 10 cm. Chirurg diagnostikoval pomliaždenie iných častí zápästia a povrchové poranenie inej časti krku, druh poranenia bližšie neurčený.

Súd sa súčasne oboznámil aj s fotodokumentáciou o zraneniach poškodenej zo dňa 19. 01. 2020 (č.l. 215), z ktorých vyplýva hematóm na pravom zápästí a zlomené nechty na prostredníku a ukazováku. Súd sa rovnako oboznámil aj s fotodokumentáciou o zraneniach obžalovaného zo dňa 19. 01. 2020 (č.l. 219), z ktorej vyplývajú početné škrabance na jeho hlave, ušiach, krku a tvári.

Dokazovaním na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj s prepisom telefonického hovoru medzi obžalovaným a svedkom R. P., zaznamenaným na USB kľúč vydaným obžalovaným (č.l. 227 – 231). Z obsahu tohto telefonického hovoru vyplýva, že celé to vymyslela poškodená, že po odovzdaní peňazí pôjde poškodená za advokátom, ktorý napíše papier a bude na súde hotovo, že všetko ona stiahne. Rovnako z neho vyplýva, že R. P. hovoril o veľkom prípade, že chce len na kávu, tak tisíc eur a vybaví všetko a pre poškodenú 10 tisíc eur s tým, aby ju obžalovaný „neojebal“. Obžalovaný v tomto hovore sa vyjadroval tak, že sa musí o tom porozprávať s rodičmi.

Ďalej sa súd oboznámil s výpisom z účtu P. F. na meno obžalovaného za mesiac január 2020. Z neho vyplýva vklad a platba v hotovosti na pobočke banky dňa 14. 01. 2020 vo výške 332,- eur s informáciou, že sa jedná o platbu za byt 66 za január 2020. Byt, v ktorom býval obžalovaný s poškodenou.

Napokon sa súd oboznámil aj s listinami ohľadom osoby obžalovaného. Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ dva krát súdom potrestaný. Naposledy v roku 2013. V oboch prípadoch pre menej závažné trestné činy (v roku 2005 pre § 202 ods., 1 Tr. zákona a v roku 2013 pre § 212 ods. 2 Tr. zákona). V oboch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Z evidencie priestupkov obžalovaného vyplýva, že tento sa dopustil len jedného priestupku dňa 24. 09. 2024 – porušil zákaz fajčenia, za čo bol napomenutý.

Trestného činu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložiu alebo kto na taký čin zneužije jej bezbrannosť. Za to sa potrestá odňatím slobody na päť rokov až desať rokov.

Podľa odseku 2 písm. b) citovaného ustanovenia, odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Trestného činu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti iného k orálnemu styku, análnemu styku alebo k iným sexuálnym praktikám alebo kto na taký čin zneužije jeho bezbrannosť. Za to sa potrestá odňatím slobody na päť rokov až desať rokov.

Podľa odseku 2 písm. b) citovaného ustanovenia, odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, chránenou osobou sa rozumie aj blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Tr. zákona, blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel. Iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Tr. zákona sa dopustí ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že sa dopustí závažného alebo opakovaného konania, aby zmaril vykávanie zo spoločného obydllia vydané podľa osobitného predpisu alebo na základe neodkladného opatrenia súdu. Za to sa potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy zistené zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Z aplikácie jednej zo zásad trestného konania, a to „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ (výklad najmä ustanovení § 2 odsek 4, odsek 10 Trestného poriadku), vyplýva, že ak má súd pochybnosti o niektorých skutkových otázkach (§ 119 odsek 1 Trestného poriadku), má rozhodnúť v prospech obžalovaného, ergo volí variant takého ustálenia skutkového stavu, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Inými slovami, výrok o vine musí byť opretý o dôkazy, ktoré celkom vylučujú dôvodné pochybnosti, že sa stal skutok, že ho spáchal obžalovaný a že tento skutok je trestným činom.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný poprel spáchanie skutkov. Objasňoval ich vzájomné spolužitie, ktoré zo začiatku bolo dobré vrátane intímneho života. Žili spolu asi 9 rokov, z toho 4-5 rokov boli manželmi. Neskôr z dôvodu žiarlivosti poškodenej, tiež z dôvodu, že ho upodozrievala z masturbácie, vznikali medzi nimi hádky, krik, poškodená ho aj fyzicky napádala, škriabala. On chodil do práce, bol unavený, nemal záujem o intímny život. V období mesiacov november – december 2019 dokonca pracoval aj za poškodenú, ktorá v práci absentovala. Jeho nezáujmu o intímny život poškodená pripisovala jeho masturbácii. Opúšťala domácnosť, zanedbávala starostlivosť o maloletú dcéru, ktorá tak bola celá na obžalovanom a jemu toto vadilo, vyčítal jej to. Tieto hádky vyústili aj do použitia noža, ktorým ho poškodená zranila. Rovnako do obžalovaného hádzala rôzne veci, vulgárne mu nadávala, strkala ho, škriabala ho. On ju miloval, všetko toto jej dovolil. Takáto hádka prebehla aj 10. 01. 2020, kedy poškodená privolala políciu a on bol vykázaný na 10 dní z obydlija. Ešte v tento deň 10. 01. 2020 sa do bytu vrátil a aj v ňom prespal a to so súhlasom poškodenej. Ráno bola u nich suseda N. F., opäť sa pohádali, pretože mu oznámila, že mala sex s J. a on jej povedal, že si to urobil sám. Poškodená ho napadla, doškriabala mu celú tvár. Zobudila sa dcéra a poškodená s F. z bytu odišli. Keďže dcéra plakala, vybehli za ňou a pri výťahu mu strekla do očí kaser. Potom odišiel k rodičom. Aj dňa 12. 01. 2020 ho poškodená volala, aby sa vrátil domov. Urobil tak 13. 01. 2020. Aj vtedy boli v ich byte F. a V. P.. Znovu sa pohádali a poškodená ho opäť doškriabala. Potom 14. 01. 2020 mal výplatu a s poškodenou sa dohodli, že sa stretnú a pôjdu do banky uhradiť nájom za byt. Stretli sa v meste, zaplatili v banke nájom a každý odišiel, on k rodičom. Dňa 15. 01. 2020 jej doniesol domov nákup a na požiadanie poškodenej v byte zostal. Dňa 16. 01. 2020 okolo pol noci sa začali hádať, preto z bytu odišiel. O niečo neskôr ho poškodená volala späť. Kvôli dcére sa vrátil a zostal do rána. Poprel spáchanie skutku v tento deň. Zostal v byte až do 17. 01. 2020. Počas tejto doby mal s poškodenou opakovane dobrovoľný pohlavný styk. Ráno 17. 01. 2020 odprevadil dcéru do školy. Neskôr poškodená navrhla, že navarí večeru a jeho s dcérou poslala na nákup. Následne ju doma už nenašiel. Vrátila sa 18. 01. 2020 medzi 04-05.00 hod. Polícia ho zadržala 19. 01. 2020 u rodičov. Obžalovaný poprel akékoľvek násilie z jeho strany na poškodenú, vždy rešpektoval jej prania a to aj v sexe.

Z výpovede poškodenej vyplývajú skutočnosti uvedené v podanej obžalobe. Vypovedala o znásilnení dňa 16. 01. 2020, kedy si aj zlomila nechet'. Popisovala, ako ju obžalovaný stiahol do kuchyni a znásilnil ju. Tiež uvádzala, že sa aj ukájal nad ňou, pozrel sa na ňu a odišiel. Následne prišli policajti. Poškodená vypovedala, že 16. 01. 2020 prišla domov ráno a vtedy roztrhala tie svadobné šaty. Neskôr po obžalovanom hádzala poháre a zranila ho. Vtedy ju obžalovaný triasol a tresol jej hlavu o stenu. Privolala políciu. Potvrdila, že s obžalovaným mala pohlavný styk aj každý deň a to aj 3 krát za deň. Inokedy sa nemilovali aj 6 – 8 dní. Vždy sa jednalo o dobrovoľný styk. Nedobrovoľný podľa nej bol tým, že ho odmietala, lebo bol „vyhonený“. Nebola by to oznamovala na políciu, impulzom bolo, že jej tresol tú hlavu dňa 10. 01. 2020. Vedela, že jej klamal o masturbácii, čo ju urážalo, ponižovalo, že ju klame a robí

sprostou. Sama uvádzala, že obžalovaný je k nej dobrý, nebije ju, splní jej všetko, dáva jej lásku, že práve ona ho bije.

V trestnom oznámení podanom dňa 18. 01. 2020 poškodená uvádzala, že sa obžalovaného nebojí, že ho aj zbije. Ďalej uvádzala, že dňa 10. 01. 2020 ráno, keď sa vrátila domov, roztrhala svadobné šaty a zakryla nimi spiacceho obžalovaného. Po tom, čo sa zobudil, opäť sa hádali, on v kuchyni pohádzal všetko na zem a ona po ňom hodila riad, trafila ho do lakt'a, mal tam reznú ranu. Obžalovaný ju chytil, sotil o stenu a ona privolala políciu. Následne uviedla, že obžalovaného ľúbi, že čaká, kedy už bude môcť po vykázaní prísť domov, lebo to už nezvláda. Dňa 16. 01. 2020 jej priniesol peniaze na byt, urobil nákup. Dodala, že aj keď si násilím vynucuje pohlavný styk s ňou, nebojí sa ho, zbije ho a niekedy sa mu to ani nepodarí, lebo ona je silnejšia a on má pred ňou rešpekt. Potom v trestnom oznámení ešte uviedla, že 17. 01. 2020 sa nestalo nič, obžalovaný ju neznásilnil. V lekárskej správe z jej ošetrovania je to uvedené nesprávne, lekár sa musel pomýliť. V tento deň sex nemala. Dodala, že to bolo 16. 01. 2020. Ďalej v tom istom trestnom oznámení uviedla, že 10. 01. 2020, kedy už bol obžalovaný vykázaný z bytu, ho do bytu pustila ona. Bola oblečená v nočnej košeli. Potom ju zdrapil, ona ho strkala, udrela ho, doškriabala mu tvár a vtedy si zlomila nečeť. Zatiahol ju do kuchyne, urobil sa na ňu, potom ju dal ľahnúť na chrbát, handričkou jej priviazal ruku o stôl alebo stoličku, z čoho mala tú modrinu na pravom zápästí, potom ju odviazal a odišiel. Ešte mu strekla kaser do očí a zavolala políciu. Keď polícia odišla, obžalovaný sa do bytu vrátil a vymýval si kaser z očí. V závere trestného oznámenia doplnila, že obžalovaného bije každý deň a z toho má tú modrinu na zápästí.

Svedok R. P. spáchanie skutkov nevidel. Počul o nich od poškodenej. Potvrdil, že obžalovaný a poškodená sa hádali. Po skutkoch začal žiť s poškodenu.

Svedkyňa N. F. najskôr vypovedala o tom, čo jej hovorila poškodená a ako ju inštruovala. Len z jej rozprávania vedela o jej intímnom živote s obžalovaným. Svedkom skutkov nebola. Potvrdila, že obžalovaný a poškodená sa hádali a predmetom ich hádok boli odchody poškodenej z domácnosti, že nechávala maloletú dcéru samú doma, čo sa obžalovanému nepáčilo. Tiež od poškodenej mala vedomosť o tom, že jej vadí jeho masturbácia. Opakovane bola svedkom fyzických atakov poškodenej na obžalovaného. Obžalovaný robil všetko, čo poškodená chcela. Neskôr, keď poškodená začala žiť s R. P., pochopila, že jej poškodená nehovorila pravdu. Aj jej sa stalo, že poškodená jej v jeden deň hovorila jedno a na druhý deň opak. Poškodenej sa bála.

Rodičia obžalovaného vypovedali o vzájomnom spolužití obžalovaného a poškodenej, ktoré podľa nich bolo dobré a o opakovaných konfliktoch, ktoré s poškodenu mali oni.

Susedia obžalovaného a poškodenej, J. F., I. P., V. U., svedkami skutkov neboli. Zhodne vypovedali a popisovali správanie sa poškodenej, jej osobu – ako konfliktnú, agresívnu, s ktorou aj oni mali konflikty. Popisovali hlučnosť a hádky obžalovaného a poškodenej, že pri nich bolo počuť najmä poškodenu, jej vulgarizmy a vyhrážky zabitím.

Policajti J. I. U. zasahoval 10. 01. 2020 a už vtedy poškodená uviedla, že bola znásilnená manželom. Nadávala, bola rozčúlená, útočila do obžalovaného. Obžalovaný len tak sedel. Videl na obžalovanom zranenia a na podlahe krv. J. U. tiež bol prítomní pri preverovaní oznámenia 10. 01. 2020, kedy došlo k vykázaní obžalovaného z obydli. Poškodená uvádzala znásilnenie či sexuálne zneužívanie. Obžalovaný to popieral, bol kľudný, zaskočený tvrdeniami poškodenej. Bol tu prítomný aj U. O. a uviedol, že poškodená udávala fyzické napadnutie mužom, že ju sotil a udrela si hlavu o stenu. Ona vzala pohár a hodila ho po mužovi a spôsobila mu zranenie. Videl zranenia len na obžalovanom – reznú krvácajúcu ranu na laktí. U poškodenej žiadne zranenie nevidel.

Policajt R. J. preveroval oznámenie poškodenej dňa 16. 01. 2020 a malo sa jednať o konflikt medzi manželmi. Obžalovaného v bytovke nenašli. Poškodená hovorila, že obžalovaného pustila do bytu, lebo priniesol peniaze a potom nechcel odísť.

Všetci vypočutí svedkovia vypovedali, že zranenia videli len na obžalovanom – mal doškriabanú celú hlavu. Na poškodenej nevideli žiadne zranenia. On bol utiahnutý, nekonfliktný, naopak ona dominantná, ukričaná, konfliktná, agresívna.

Z výpovedi svedkyne R. H., nadriadenej obžalovaného a poškodenej, je preukázané, že poškodená do práce od novembra 2019 riadne nechodila a jej pracovné povinnosti vykonával práve obžalovaný.

Znalec – chirurg J. S. popísal zranenia u poškodenej – pomliaždenia zápästia pravej ruky a na krku. Vychádzal z lekárskej správy chirurga, ktorý poškodenú ošetril a z fotodokumentácie. Tieto zranenia vznikli tlakom na kožu a podkožie s nízkou intenzitou. Podľa znalca takéto zranenia si mohla spôsobiť aj sama poškodená.

Zo znaleckého posudku KEU vyplynulo, že na veciach poškodenej – nočná košeľa a vesta, boli zistené zmiešané biologické stopy a z výsledkov DNA analýzy osobu obžalovaného nebolo možné vylúčiť ako pôvodcu časti prímеси tejto zmiešanej biologickej stopy.

Znalkyňa J. Q. – B. vyšetrením u obžalovaného nezistila prítomnosť sexuálnej deviácie, ktorá by mohla byť motívom spáchania skutkov. Osobnosť obžalovaného vyhodnotila ako akcentovanú, senzitívnu, labilnú, submisívnu s nižšou frustračnou toleranciou. Kogníciu má obžalovaný neporušenú, kontakt s realitou má plne zachovaný.

U poškodenej znalkyňa uviedla, že táto je v starostlivosti psychiatra pre rekurentnú depresívnu poruchu a úzkostnú symptomatológiu a to dlhodobo. Poškodená je emočne nestabilná s poruchami osobnosti. Intenzívne a búrlivo prežíva situácie. Jej reakcie môžu byť preexponované, teatrálné.

Psychologička J. G. o obžalovanom konštatovala, že pokiaľ došlo ku skutkom, konanie obžalovaného nebolo chorobne motivované. Vyplývalo zo štruktúry jeho osobnosti a nepriaznivých okolností. Toto konanie je ale menej zrozumiteľné a v rozpore s jeho málo presadzujúcou sa osobnosťou, ktorá nie je násilnícka a pri bezmocnosti a frustrácii je obžalovaný skôr závislejší, pasívnejší. Nie agresívny. Jeho pamäťové schopnosti sú bez patologických kvalít. Je psychosexuálne nezrelý, závislejší od opačného pohlavia. Nespráva sa direktívne, násilnícky. Nezistila u neho sklon ku skresľovaniu výpovedí ani ku konfabuláciám, je dostatočne otvorený, sebakritický. Je schopný v plnej miere si zapamätať a reprodukovať prežitý dej. Je sklamaný zo správania poškodenej.

Poškodenú znalkyňa - psychologička J. C. vyšetřila dňa 30. 01. 2020, t.j. v krátkom čase po skutkoch. Sama poškodená v rámci znaleckého dokazovania uviedla, že sa bojí začať si nový vzťah, že sa jej všetci muži hnusia. Miluje sex, je na ňom závislá, chýba jej. Pred znalkyňou potvrdila, že počas vykázania obžalovaného z obydľia, mali aj dobrovoľný sex. Hlavným dôvodom, pre ktorý obžalovaného udala bolo, že si to urobil sám. Neudala by ho, keby že sa s ňou riadne miluje. Popisovala aj znásilnenia a to raz v kuchyni, druhý raz v kúpeľni odzadu. Poškodená seba hodnotila okrem iného aj ako prefikanú, že si vie povymýšľať, má veľa skúseností, nemá rada krik, tiež keď jej niekto rozkazuje, vie sa aj pomstiť, keď si to niekto zaslúži, vie ľudí aj presvedčiť. Znalkyňa poškodenú hodnotila ako emočne labilnú, impulzívnu s oslabenou frustračnou toleranciou, so zvýšenou pohotovosťou k agresivite, s ťažkým vyrovnávaním sa so záťažovými situáciami, ťažko sa prispôsobuje. Má tendenciu prezentovať sa v lepšom svetle. Je odbrzdená na verbálnej úrovni, má sklony k zveličovaniu. Dôvodom ich hádok bola masturbácia manžela. Jej intelektové schopnosti zodpovedajú hraničnému pásnu mentálnej retardácie. Má významne znížené pamäťové funkcie, zaostáva v krátkodobej i dlhodobej pamäti. Oslabenú má koncentráciu pozornosti. Záverom znalkyňa konštatovala, že vierohodnosť poškodenej je oslabená, má sklony k zveličovaniu, nadsadzovaniu, preháňaniu, čo súvisí s jej histriónskou štruktúrovanou osobnosťou. Všeobecná vierohodnosť je u nej oslabená, keďže jej intelektové schopnosti sú subnormné. Špecifická vierohodnosť je u nej znížená s poukazom na vyššie uvedené. Znalkyňa preto nevylúčila, že si udalosti poškodená mohla aj vymyslieť.

Pri hodnotení dôkazov nemožno prehliadnúť odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/12/2022, ktorým poškodená s jej terajším partnerom R. P. boli právoplatne odsúdení za zločin vydierania podľa § 189 Tr. zákona vo vzťahu k obžalovanému ako poškodenému, ktorému za poskytnutie nemalých finančných prostriedkov poškodenej a svedkovi, bola táto ochotná zmeniť svoju výpoveď v tomto trestnom konaní a zbaviť obžalovaného viny.

Rozhodnutia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15P/6/2020 a 19P/8/2022 týkajúce sa manželstva obžalovaného a poškodenej a ich maloletej dcéry preukazujú tvrdenia obžalovaného o tom, že ich manželstvo bolo rozvedené na jeho návrh a ich maloletá dcéra bola zverená do osobnej starostlivosti obžalovaného, keďže starostlivosť a výchova maloletej dcéry poškodenou nebola dostatočná.

Z výpisu bankového účtu obžalovaného vyplýva, že dňa 14. 01. 2020 vložil priamo v banke finančnú hotovosť, ktorú následne previedol na iný účet s poznámkou „byť január 2020“.

Na základe vykonaného dokazovania nebolo sporné, že počas vykázania obžalovaného z obydľia, t.j. od 10. 01. 2020 do 20. 10. 2020, mal obžalovaný s poškodenou opakovane intímny styk v predmetnom obydlí. Toto nepoprel obžalovaný, vypovedala o intímnom styku aj poškodená. Sama uviedla, že počas tejto doby mali aj dobrovoľný intímny styk. Sporné bolo, či sa jednalo aj o intímny styk nedobrovoľný zo strany poškodenej, či išlo o znásilnenie a sexuálne zneužívanie a to v dňoch 16. a 17. 01. 2020.

Obžalovaný takéto konanie svojou osobou poprel. Naopak poškodená ho z takéhoto konania usvedčovala. Nikto z vypočutých svedkov nebol účastný takéhoto násilného konania obžalovaným. Svedkyňa N. F. o znásilnení vedela len z rozprávania poškodenej a rovnako aj svedok R. P..

Na podporu tvrdení poškodenej znie lekárska správa z jej ošetrenia zo dňa 18. 01. 2020 – chirurga, v ktorej lekár objektívne u poškodenej zistil hematóm na krku a pravom zápästí, pričom podľa tejto správy, poškodená uviedla inzultáciu známou osobou. Z lekárskej správy z ošetrenia gynekológom dňa 18. 01. 2020 vyplýva, že po vyšetrení u poškodenej nenašiel žiadne známky poranenia v okolí vonkajších rodidiel, nález vyhodnotil ako normálny, pričom mu poškodená uviedla, že bola dňa 16. 01. 2020 o 04.00 h manželom znásilnená, že ju priviazal doma o posteľ handričkami, bozkával ju, nesúhlasila s tým, bránila sa, donútil ju rozkročiť nohy a vnikol do jej pošvy a dokonal pohlavný styk bez vstreknutia ejakulátu do jej pošvy. Že aj 17. 01. 2020 ju prehol a zozadu do jej pošvy vnikol a ejakuloval na kachličky a to bez jej súhlasu.

Tu súd poukazuje na obsah skutkovej vety obžaloby, kedy skutok 1/ sa mal síce stať 16. 01. 2020, ale nie na posteli ale v kuchyni na stole a pri skutku 2/ nedošlo podľa obžaloby k znásilneniu ale k sexuálnemu zneužívaniu.

Pokiaľ poškodená uviedla, že sa lekár musel pri písaní lekárskej správy pomýliť, súd poukazuje na to, že táto správa lekára je pomerne podrobná, uvádza v nej rôzne detaily a je nepravdepodobné, že by si takéto konkrétosti vymyslel a uviedol do správy sám ošetrujúci gynekológ.

Rovnako je potrebné uviesť, že podľa znaleckého posudku chirurga, si toto zranenie mohla poškodená spôsobiť aj sama. Jednalo sa len o hematómy – pomliaždenia krku a zápästia pri nízkom tlaku a nízkej intenzite. Aj keď poškodená na jednom mieste svojej výpovede uvádza znásilnenie a sexuálne zneužívanie a pri tom, ako ju obžalovaný držal, jej spôsobil tieto zranenia a aj zlomený nechť, v inej časti svojej výpovede uvádza aj to, že si zranenia spôsobil sama, keď obžalovaného bila. Táto skutočnosť – početné fyzické ataky poškodenej na obžalovaného bola v konaní preukázaná a to nielen výpoveďou obžalovaného, poškodenej, ale aj výpoveďami svedkov a napokon aj fotodokumentáciou tela obžalovaného. Z týchto dôkazov vyplývajú zranenia u obžalovaného (nielen početné škrabance na hlave, ušiach, krku, tvári, ale aj rezná krvácajúca rana na jeho lakti). Z fotodokumentácie poškodenej zo dňa 19. 01. 2020 vyplýva, že poškodená má zlomené dva nechty, pričom vo svojej výpovedi sa zmieňuje len o jednom zlomenom nechte pri tom, ako obžalovaného škrabala. Je teda otáznne, kedy a za akých okolností si nechty zlomila.

Ďalej súd hodnotil výpoveď poškodenej. Dospel k záveru, že túto nie je možné považovať za vierohodnú. Sama poškodená uviedla, že by obžalovaného nebola udala, keby si to sám nerobil. Ju hnevalo, ponižovalo takéto správanie obžalovaného. Tiež ju ponižovalo, keď o „tom“ klamal, popieral to a robil ju tak hlúpu. V tomto možno vzhliadnúť motív poškodenej na podanie trestného oznámenia.

Obžalovanému bolo obžalobou kladené za vinu závažné násilné konanie v dvoch skutkoch. Poškodená počas priebehu tohto trestného stíhania však o nich nevypovedala konzistentne a tak, aby jednoznačne a bez pochyb bolo toto konanie obžalovanému preukázané.

Takto v trestnom oznámení poškodená na jednom mieste vypovedala o znásilnení dňa 10. 01. 2020 v izbe na posteli, čo neskôr ešte v tejto výpovedi opravila, že v tento deň ju obžalovaný nezásilnil, len ju sotil na posteľ, bozkával na krk, pery, rozkročil jej nohy a ona ho odstrčila a on ju následne strčil do steny a privolala policajtov.

Z výpovedi policajtov J. I. U., J. U., vyplýva, že už v tento deň poškodená hovorila o znásilnení manželom. Policajt U. O. vypovedal, že práve v tento deň 10. 01. 2020 mal poškodenú napadnúť jej manžel, mal ju sotiť a ona si udrela hlavu o stenu.

Ďalej na inom mieste v trestnom oznámení poškodená uvádzala, že 10. 01. 2020 si mala zlomiť nechť, keď sa bránila, udialo sa to v kuchyni, doškriabala ho. Urobil si to rýchlo na ňu, ležala na chrbte na stole, priviazal jej ruku a potom ju odviazal a odišiel. Vtedy mu aj strekla kaser do očí a zavolała políciu. Tu aj uvádzala, že modrinu na zápästí má z toho, ako obžalovaného bila.

Tiež v trestnom oznámení poškodená uviedla, že 17. 01. 2020 sa nestalo nič. Pokiaľ potom vypovedala, že ak to takto vyplýva z lekárskej správy, lekár sa musel pomýliť. Uviedla, že práve 16. 01. 2020 sa bránila, obžalovaný ju prehol a zozadu do nej vníkol a ejakuloval na kachličky.

Súd uvádza, že skutok 1/ - znásilnenie, sa mal podľa obžaloby stať 16. 01. 2020 v kuchyni na stole a obžalovaný mal ejakulovať na telo poškodenej. Nechť si mala zlomiť 16. 01. 2020, keď sa bránila a nie 10. 01. 2020.

Už v samotnom trestnom oznámení sú závažné pochybnosti o vierohodnosti výpovedi poškodenej o tom, kde, na akom mieste, kedy a akého presne konania sa mal obžalovaný voči poškodenej dopustiť.

Vo výpovedi dňa 20. 01. 2020 poškodená uvádzala, že 16. 01. 2020 ju obžalovaný znásilnil v kuchyni. Súčasne uvádzala, že sa aj ukájal nad ňou, pozrel sa na ňu a potom odišiel. Potom 17. 01. 2020 ju neznásilnil, len sa nad ňou ukájal, uviazal jej ruku o stôl obvazom, nie handričkou a „2 krát si vyhonil na nej“. Pozrel na ňu, vyfrklo to na zem a na jej telo – nočnú košeľu. Nechcel odísť, tak mu strekla kaser do očí. Následne ešte v rámci tejto svojej výpovede uviedla, že 16. 01. 2020, keď prišla domov, roztrhala svadobné šaty a zakryla nimi obžalovaného, ktorý spal a potom opäť odišla. Keď sa vrátila, hádali sa, on rozhádzal taniere, poháre, stoličky, a ona po ňom hodila poháre, trafila a zranila ho na lakti, on ňou triasol, tresol jej hlavu do steny, zavolała políciu. Na tomto mieste poškodená uvádzala, že mávali pohlavný styk aj každý deň a to aj tri krát. Inokedy sa nemilovali 6-8 dní.

Súd uvádza, že zo skutku 1/ podanej obžaloby vyplýva, že 16. 01. 2020 malo dôjsť ku znásilneniu v kuchyni, pričom v tento deň sa nad ňou nemal ukájať ale ju mal znásilniť. Zo skutku 2/ podľa obžaloby sa obžalovaný mal dopustiť sexuálneho zneužívania v kuchyni, pričom poškodenej mal ruky držať a raz ejakulovať na telo a nočnú košeľu poškodenej. Podľa výpovede poškodenej z 20. 01. 2020 sa však mal uspokojiť až dva krát a ruku jej mal uviazat' o stôl obvazom.

Pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodenej súd vidí aj v tom, že poškodená dňa 20. 01. 2020 vypovedala aj to, že 16. 01. 2020 mala prísť domov a roztrhať svadobné šaty a zakryť nimi spiacceho obžalovaného a opäť odísť. Súd poznamenáva, že skutok podľa obžaloby sa mal stať v čase o 01.36 h a po intímnom styku mal obžalovaný odísť. Nie poškodená. Ďalej poškodená uvádzala, že až potom, keď sa vrátila domov, došlo ku hádke, lietali taniere, poháre, stoličky, malo dôjsť ku zraneniu obžalovaného a aj k zraneniu hlavy poškodenej.

Súd uvádza, že z výpovede policajta R. J., ktorý dňa 16. 01. 2020 preveroval oznámenie poškodenej vyplýva, že hliadka sa dostavila do bytu poškodenej o 01.36 h, pričom poškodená im uvádzala len to, že do bytu obžalovaného pustila ona, následne nechcel odísť, tak zavolała políciu. Neuvádzala im, že by ju bol mal manžel fyzicky, sexuálne alebo slovne napadnúť. Komunikovala normálne, fajčila, nebola rozrušená.

Pritom obžalovaný vypovedal, že v tento deň o pol noci sa s poškodenou hádali a preto z bytu odišiel. Vtedy poškodená aj privolała políciu. Keď policajti odišli, na zavolanie poškodenej sa do bytu vrátil. Poškodená domácnosť opustila až podvečer 17. 01. 2020 a vrátila sa 18. 01. 2020 okolo 04.-05.00 hod. Pritom skutok 1/ podľa obžaloby sa mal stať v čase o 01.36 h, kedy obžalovaný aj podľa zistenia polície sa v byte nenachádzal.

Aj v tejto výpovedi poškodenej zo dňa 20. 01. 2020 súd vzhliadol rozpory ohľadom samotného konania obžalovaného.

Napokon súd pri hodnotení dôkazov, najmä výpovedí poškodenej, prihliadal aj na závery znaleckých posudkov, najmä psychiatricky a psychologicky u obžalovaného, ale najmä u poškodenej.

Z nich vyplynulo, že obžalovaný má kogníciu neporušenú, kontakt s realitou má plne zachovaný. Je nekonfliktný, socializovaný. Nebola u neho zistená sexuálna deviácia, ktorá by bola motívom spáchania skutkov. Je málo sebakpresadzujúci, jeho osobnosť nie je násilnícka, skôr reaguje pasívnejšie, nie agresívne. Jeho pamäťové schopnosti sú bez patologických kvalít. Je psychosexuálne nezrelý, závislejší na opačnom pohlaví. Nemá sklon ku skresľovaniu výpovedí, ku konfabuláciám, je dostatočne sebakritický, otvorený. V plnej miere je schopný zapamätať si a reprodukovať prežitý dej.

Poškodená je emočne nestabilná osobnosť, intenzívne prežíva situácie, búrlivo, preexponovane, teatrálné. Preto jej vnímanie situácií a prežívanie konania páchatela môže byť prehnané. Je to nevyvážená osobnosť, emočne labilná, impulzívna so zvýšenou pohotovosťou k agresivite. Prezentuje sa v lepšom svetle, má sklony k zveličovaniu, je odbrzdená na verbálnej úrovni. Jej intelekt zodpovedá hranici mentálnej retardácii. Pamäťové schopnosti má významne znížené, zaostáva v krátkodobej i dlhodobej pamäti, oslabenú má aj koncentráciu pozornosti. Všeobecná vierohodnosť (hovorí o tom, nakoľko je poškodená schopná vierohodne vypovedať) je u nej znížená práve pre znížené jej intelektové a pamäťové funkcie. Pokiaľ ide o špecifickú vierohodnosť (poukazuje na to, ako vierohodná je konkrétna výpoveď poškodenej), táto je u poškodenej oslabená, pretože sú prítomné u nej sklony k zveličovaniu, k nadsadzovaniu, preháňaniu, ktoré súvisia s jej histriónsky štruktúrovanou osobnosťou. U poškodenej je tendencia prezentovať sa v lepšom svetle a kritickosť jej správania je oslabená. V jej osobnosti je v popredí emočná labilita, impulzivita, frustračná tolerancia, búrlivo dáva najavo emócie, jej správanie je nápadné a teatrálné.

Aby obžalovaný mohol byť uznaný vinným zo všetkých žalovaných skutkov, musel by byť súd nad rámec akýchkoľvek pochybností presvedčený o tom, že sa tieto skutky stali a uvedenej trestnej činnosti sa dopustil práve on. Súd ale dospel k záveru, že obžaloba v tomto smere v priebehu trestného konania neunesla dôkazné bremeno. Jediným priamym dôkazom produkujúcim konanie obžalovaného ohľadom skutkov 1/ a 2/ bola len výpoveď poškodenej, ktorú súd vyhodnotil ako nekonzistentnú, rozpornú, nesúladnú s vykonanými ďalšími dôkazmi v tomto trestnom konaní (s výpoveďou obžalovaného, svedkov, listinnými dôkazmi). Žiadne iné relevantné a usvedčujúce dôkazy v priebehu vykonaného dokazovania produkované neboli.

Teória trestného práva delí dôkazy (o. i.) na priame a nepriame. V danom prípade takýmto priamym dôkazom bola výpoveď poškodenej. Tak ako už vyššie súd uviedol, túto nepovažuje za vierohodnú, konzistentnú s inými vykonanými dôkazmi. O nepriame dôkazy súd môže oprieť výrok o vine obžalovaného iba za predpokladu, že tieto vytvárajú vo svojom súhrne logickú, ničím nerušenú a uzatvorenú sústavu nepriamych dôkazov vzájomne sa doplňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vo svojom celku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti a je z nich možné vyvodiť iba jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť akéhokoľvek iného záveru. Ostatné vykonané dôkazy (výpovede svedkov, závery znaleckých posudkov – najmä chirurga, psychiatrov a psychológov, listinné dôkazy – rozsudky, lekárske správy, bankový výpis a iné) nepotvrzovali rozporné tvrdenia poškodenej, naopak niektoré jej tvrdenia vyvracali. Nevytvárali tak ucelenú, logickú, ničím nerušenú sústavu nepriamych dôkazov na seba nadväzujúcich s vyvedením záveru, že sa skutky v bode 1/ a 2/ stali a spáchal ich práve obžalovaný.

Zo zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci, vyjadrenej v § 2 odsek 10 Trestného poriadku vyplýva, že prípadný záver o vine obžalovaného zo spáchania stíhaných trestných činov v bode 1/ a 2/, by musel byť založený na bezpečne zistených faktoch, a nie iba na predpokladoch a domnienkach, hoci sa môžu javiť pravdepodobnými.

Za takejto dôkaznej situácie je v posudzovanej veci dôvodný záver spočívajúci v tom, že nebolo dokázané, že skutky uvedené pod bodom 1/ a 2/ podanej obžaloby sa stali a spáchal ich obžalovaný. V súdenom prípade podľa presvedčenia súdu boli využité všetky dostupné možnosti na zistenie skutkového stavu veci, objektívne už nebolo možné nič ďalej dokazovať, majú na mysli takým iným dôkazom, ktorý by verifikoval existenciu skutkov 1/ a 2/ a rovnako, ktorý by spochybnil obhajobu obžalovaného a usvedčil ho zo spáchania týchto skutkov v rozsahu uvedenom v obžalobe prokurátora.

Vychádzajúc zo zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ súd preto obžalovaného oslobodil spod obžaloby prokurátorky O. H. D. s poukazom na § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky v bode 1/ a 2/, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

V prípade obžalovanému kladenému za vinu spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Tr. zákona v dňoch 16. a 17. 01. 2020, súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, pričom jeho prítomnosť v obydli počas obdobia, kedy bol z obydlia vykázany rozhodnutím O. H. D., nepoprel ani sám obžalovaný, že obžalovaný tento zákaz nerešpektoval, tento porušil, preto ho súd za tento skutok uznal za vinného podľa podanej obžaloby.

Pri neexistencii poľahčujúcich, priťažujúcich okolností mu za tento prečin uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov, ktorého výkon mu podmienene odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov. Nemožno prehliadnúť, že skutku sa dopustil v roku 2020 a odvtedy uplynula doba viac ako 5 rokov, na uplynutí ktorej nemá vplyv správanie sa obžalovaného. Preto aj na túto skutočnosť súd pri ukladaní výšky trestu prihliadal. Jedná sa o trest uložený na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takto uložený trest súd považuje za primeraný okolnostiam spáchaného skutku, osobe obžalovaného a považuje ho za uložený zákonne a za spravodlivý. Súčasne ho považuje za dostatočný z pohľadu generálnej i individuálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2)
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.